

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה – היתרים – תמליל

תיק מספר 2023/0107.01

תיק מספר 2023/0107.02

אליהו גולומב 200, גוננים

מספר הוועדה : 2

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ט בטבת תשפ"ה (29.01.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי, נלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9: 56

שעות סיום הוועדה : 18: 30

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג ו R ים גולד וורק תמלול והקלטה

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים,

שרית כהן:

כן, הנה, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו, מני סיים ואנחנו עוברים לתיק הראשון בהתנגדויות.

אריאל גולן:

רגע, שניה,

אליעזר ראוכברגר:

נשאר לנו צוות ג', ד', ה'. בסדר. יש להם התנגדויות.

יואל שבת:

לא, לד' אין.

אליעזר ראוכברגר:

לד' אין התנגדויות?

צבי אסולין:

מה זה,

אליעזר ראוכברגר:

שניה, תיק 1 ו-2 הם ביחד.

שרית כהן:

כן, אני כבר מסבירה פה.

אליעזר ראוכברגר:

23/107.1, ו-23/107.2.

שרית כהן:

נכון, כשלתיק הראשון הוגשו שתי התנגדויות, ואת התיק השני הבאנו ביחד איתו כי ההתנגדויות מתייחסות לכל המתחם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אריאל גולן:

מי המתנגדים?

שרית כהן:

חביליו והמינהל הקהילתי.

אריאל גולן:

הוא לא זומן, הוא טוען שהוא לא זומן.

אליעזר ראוכברגר:

מי לא זומן?

צבי אסולין:

חביליו.

אריאל גולן:

חביליו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לאן הוא לא זומן ? הוא היה פה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו, זה ,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל הוא היה פה הבוקר היום.

דוברת:

הוא היה פה היום.

אריאל גולן:

כן, הוא היה, הוא לא זומן אבל לדיון הזה.

דוברת:

אבל הוא דיבר איתי.

צחי ברים:

(לא ברור) חבר וועדה,

יוסי חביליו:

שלא יישאר לפנימי רק. שמעתי שיש חוות דעת חדשה שהוא יכול להישאר לפנימי.

(מדברים ביחד)

צחי ברים:

תיק 2?

מני רחמנוף:

3. את שני תיקים?

שרית כהן:

כן.

מני רחמנוף:

אני שלוש.

צחי ברים:

כן, נו, על זה אני מדבר, מני.

שרית כהן:

שזה דיון אחד.

צחי ברים:

אז אני,

מני רחיימוף:

סבבה, אני בעוד כמה דקות אעלה.

צחי בריס:

תהיה איתי בקשר.

מני רחיימוף:

סבבה, אני פה.

שרית כהן:

אוקי, אז אתם רוצים שנתחיל?

צחי בריס:

רוצים שנסיים, מה זה נתחיל?

דליה אלפסי:

יש הרבה בחוץ, שרה?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

שרית, מה קורה?

שרית כהן:

אה, אני יכולה להתחיל, אני מחכה לכם.

אליעזר ראוכברגר:

אז קדימה, מחכים רק לך.

שרית כהן:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה קרה?

שרית כהן:

המתנגד פה.

אליעזר ראוכברגר:

מי, חביליו?

שרית כהן:

זה בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

חביליו, בוא, בוא תצא שניה עד ש-

יוסי חביליו:

למה שאני אצא?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי זה דיון פנימי,

אליעזר ראוכברגר:

כי היא רוצה להציג לנו את זה כדיון פנימי,

שרית כהן:

כי רק הפנימי ואחר כך אתה מצטרף.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מתנגד.

יוסי חביליו:

אה, הבנתי, אה, לא, תקשיב, תקשיב, יש חוות דעת של אלי מלכה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא לא דיברה על,

יוסי חביליו:

שניה, שניה, אילנית, ההתנגדות שלי פה היא התנגדות ציבורית ולא אישית. אין לי אינטרס בקרקע, אני לא גר שם,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, אתה יכול להציג אותה,

יוסי חביליו:

אני חושב ש-,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה לא יכול, אתה לא יכול להיות בדיון כשמציגים לנו.

יוסי חביליו:

אני חושב שאני יכול להיות בדיון הפנימי.

דליה אלפסי:

די, נו, חבל,

יוסי חביליו:

אני חושב שאני יכול להיות גם בדיון.

אליעזר ראוכברגר:

מה, אתה יכול להצביע על ההתנגדות של עצמך? בוא,

יוסי חביליו:

אם היא ציבורית, למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

חביליו,

יוסי חביליו:

באמת, מה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, יוסי, די, בוא, קצת תהיה אדם הגיוני.

יוסי חביליו:

אתה יודע מה? אתה יודע מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה, אתה רוצה להיות גם השוטר, גם השופט, גם התליין?

יוסי חביליו:

תקשיב, יש חוות דעת,

יוחנן וייצמן:

לא, וועדת ערר תעיף אותנו לאלף עזאזל, באמת.

יוסי חביליו:

למה שתעיף?

אליעזר ראוכברגר:

ככה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) היא אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

כי לא יכול להיות שאתה תשתתף בהצבעה על התנגדות של עצמך.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שאפילו (לא ברור),

יוסי חביליו:

שמה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כשיש אגף שמציג תכנית, הוא מציג את זה בשם הציבור, אגף עירוני, הוא צריך לצאת.

יוחנן וייצמן:

בוועדה המחוזית משרד התיירות בתיק שלו או משרד השיכון, מוציאים אותם החוצה.

יוסי חביליו:

לא, הבעיה לשימור זה לא הדיון הפנימי, הבעיה שלי זה אחרי זה בהצבעה, אני חושב שאני יכול להצביע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז תלך תשאל את אלי.

צחי ברים:

אני אגיד לך משהו, יוסי, אתה גם לא,

יוחנן וייצמן:

לא, שישלח לי עו"ד מלכה, הוא טועה.

צחי ברים:

לא, אתה גם לא מבין למה יצחק עמית נהיה נשיא. כאילו,

יוסי חביליו:

מה?

צחי ברים:

אין לך בעיה עם זה שיצחק עמית נהיה נשיא, נכון?

חיים כהן:

אני חושב שהוא יכול ל (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

מה הוא?

חיים כהן:

הוא יכול (לא ברור),

(צוחקים)

עו"ד אילנית מיכאלי:

תשאל את אלי.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, יוסי, בוא, נראה אחרי זה, מקסימום תעלה את אלי מלכה על הקו שיגיד לנו, אני רוצה לשמוע אותו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

דבר עם אלי, תתקשר אליו, תשאל אותו.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לשמוע אותו שהוא אומר שאתה יכול להצביע על ההתנגדות של עצמך, שאתה יכול לתמוך בה.

יוסי חביליו:

כן, אם היא ציבורית ולא פרטית.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

תתקשר אליו, תדבר איתו.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה אם היא ציבורית או פרטית?

יוחנן וייצמן:

גם אם זה לא אישי, גם אם זה לא אישי.

יוסי חביליו:

לא אכפת לי שתהיו פה, אבל השאלה מה יהיה אחר כך.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אתה גם לא אכפת לך שנהיה פה, אתה רוצה להיות לבד ושנחנו נצא.

(צוחקים)

יוסי חביליו:

אין לי בעיה להיות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוסי, פה זה דיון, עכשיו זה תחילת הדיון, זה ייקח זמן, זה בדיוק הזמן שלך לדבר עם אלי מלכה ולהביא תשובה, שייתן לנו תשובה.

יוחנן וייצמן:

זה לא ניגוד עניינים ומותר לך להיות בדיון בהפקדה או בדיון רגיל. בדיון בהתנגדויות לא. בדיון בהפקדה בתכנית שאתה בעל עניין בה, בין אם בעד ובין אם נגד,

יוסי חביליו:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

אז מותר לך להביא,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

את ה-,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, סליחה,

יוחנן וייצמן:

את הגוף שאתה מייצג, את הציבור שאתה מייצג.

אליעזר ראוכברגר:

דיון בהפקדה אם הוא בעל עניין אסור לו, אם הוא ,

יוסי חביליו:

בעל עניין אישי.

אליעזר ראוכברגר:

בעל עניין אישי.

יוחנן וייצמן:

לא אישי, ציבורי.

אליעזר ראוכברגר:

בעל עניין ציבורי, בסדר. אדוני, אנחנו, הכל פה אנשי ציבור, כולנו מדברים מתוך הרצון,

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

או להיטיב עם הציבור,

יוחנן וייצמן:

זה וועדה מקומית.

אליעזר ראוכברגר:

או לא להיטיב מסיבה כזאת, לא משנה.

יוסי חביליו:

(לא ברור) אם אני לא הקול המכריע אז אני לא אשגע את אלי מלכה. אבל אם אני קול מכריע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני רוצה לדעת את זה גם ברמה העקרונית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת שכדאי,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל אני,

אליעזר ראוכברגר:

מכריע או לא, אני לא יודע, לא מכיר. אני לא יכול להגיד לך.

יוסי חביליו:

כמה זמן יהיה הדיון הזה עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

כלום, שלוש דקות, שתציג לנו את התיק.

יוסי חביליו:

אז שלוש דקות אני אשב פה בחוץ.

אליעזר ראוכברגר:

כן, תהיה שניה במרפסת עד שתציג לנו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל,

יוסי חביליו:

לא, הדיון הקריטי הוא יהיה אחרי זה, בהצבעה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז תדבר בינתיים עם אלי.

אליעזר ראוכברגר:

אז נכיר את ההתנגדויות.

יוסי חביליו:

אני אומר לך שהנושא הזה בגלל שהוא עקרוני,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תתקשר לאלי, חבל על הזמן.

יוסי חביליו:

אני לא רוצה לשגע את אלי מלכה מהרגע להרגע,

עמנואל זלטס:

אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היום (לא ברור),

עמנואל זלטס:

אבל הוא צריך לשבת שם אחר כך.

אליעזר ראוכברגר:

יאללה, יאללה. שרית, בואי, נו.

שרית כהן:

אז בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

שרית,

שרית כהן:

אפשר להתחיל?

אליעזר ראוכברגר:

ששש, כן. שרית.

שרית כהן:

כן, אני מתחילה. זה בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

שרית כהן:

אוקי. אז מדובר בפרויקט,

נלי צדוק:

נו, יוסי, אנחנו, אין לנו זמן.

שרית כהן:

יוסי, אנחנו רוצים להתחיל.

יוסי חביליו:

מה אין לנו זמן? מי מקטר לי פה?

שרית כהן:

לא, לנו אין זמן,

יוסי חביליו:

אנחנו דואגים לציבור.

שרית כהן:

אנחנו רק רוצים להמשיך,

יוסי חביליו:

מה, את חברה שלי,

יואל שבת:

יוסי, יוסי, תן לנו בבקשה,

יוסי חביליו:

יואל, גם אתה חבר שלי, בסדר.

יואל שבת:

לא, אני רוצה להתקדם.

יוסי חביליו:

בסדר, (לא ברור) באים עניינית, לא באים,

(מדברים ביחד)

צחי ברים:

למה, הם לא באו עניינית?

יוסי חביליו:

מי? לא, אני יש לי טענה אליהם?

יוחנן וייצמן:

אולי עו"ד מלכה צודק, אני לא יודע.

יוסי חביליו:

יש לי איזה חוות דעת, אני אעדכן אותכם אחר כך.

יוחנן וייצמן:

לא, סעיף 47, אפשר להתווכח, שבועדה מקומית אפשר.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה,

שרית כהן:

להציג,

אליעזר ראוכברגר:

הוא נתן הפוגה, תנצלי אותה.

שרית כהן:

יאללה.

אליעזר ראוכברגר:

יש הפוגה בירי.

שרית כהן:

אז שתי בקשות, שתי בקשות,

אליעזר ראוכברגר:

יש הפוגה בירי, בואו ננצל את זה.

שרית כהן:

שתי הבקשות שמובאות לסדר היום הם פרויקט במתחם 1, לבקשה הראשונה, 23/107.1, הוגשו שתי התנגדויות. לבקשה השנייה, 23/107.2 היא חלק מאותם התנגדויות ולכן הבאנו את שני התיקים ביחד לדיון. אז הנה, מבחינת, אם אתם רוצים לראות על המפה זה המגרש שהוא בצומת פת,

אליעזר ראוכברגר:

חיים.

שרית כהן:

בין רחוב גולומב לצומת פת, פה תחנת הדלק. יש כאן שלושה מגרשים, ארבעה אפילו מגרשים, שני מגרשים לבינוי של מגדלים ובניינים קטנים יותר בני שמונה קומות, מגרש של מבנה ציבור שכבר אושר ברשות רישוי ומגרש של שצ"פ. כאן מבוקשים בתיק הראשון שבו (לא ברור) הקלות, מבוקשים שני מגדלים בני 27 קומות, ועוד קומות מסחר מעל שש קומות תת קרקעיות.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני מזכירה גם לך לעשות,

שרית כהן:

ובמגרש ה-, במגרש על חלקה 121 מבוקשים שני בניינים נמוכים יותר בני שמונה קומות מעל קומת מסחר. סך הכל בכל הקומפלקס הזה 350, מקשיבים לי? יואל, אני פשוט לא ממשיכה.

יואל שבת:

כן, כן, הכל בסדר, תמשיכי, תמשיכי.

שרית כהן:

להמשיך? אוקי. סך הכל מבוקשים 350 יחידות דיור,

יואל שבת:

כן?

שרית כהן:

בשני מגדלים,

יואל שבת:

כן?

(מדברים ביחד)

יואל שבת:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

חברים.

שרית כהן:

התיק שאושר למבני הציבור כולל, כולל בתי כנסת, שלוש כיתות מעון יום ושתי כיתות גני ילדים.

אליעזר ראוכברגר:

כמה דירות הם מבקשים להוסיף?

שרית כהן:

סך הכל מבקשים מ-232 ל-280 חדשות.

אריאל גולן:

60 דירות בשני המגדלים.

שרית כהן:

בערך 60 דירות,

אליעזר ראוכברגר:

תוספת 60 דירות לשני המגדלים?

שרית כהן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

שרית כהן:

בשני המגדלים.

אריאל גולן:

יש חוות דעת של גברת עברי וייס.

שרית כהן:

ומדובר פה, רק אני אציין שמדובר פה,

אליעזר ראוכברגר:

של מי?

שרית כהן:

בדיוור להשכרה.

אריאל גולן:

עברי וייס, יש לה חוות דעת.

דובר:

ענבר, ענבר,

יואל שבת:

ענבר.

שרית כהן:

רגע, שניה,

אריאל גולן:

ענבר, ענבר, עברי.

שרית כהן:

שניה, תנו לי אבל להציג.

יואל שבת:

קודם כל, קודם כל,

שרית כהן:

תנו לי,

יואל שבת:

זה מהנדס העיר, בואו, בסופו של דבר זה (לא ברור) מהנדס העיר.

שרית כהן:

כן.

דובר:

איפה הוא?

שרית כהן:

אבל רגע,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל למה? למה להוסיף?

שרית כהן:

שניה, אני מציינת,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא לגרוע?

שרית כהן:

שכל יחידות הדיור,

יואל שבת:

נסביר,

שרית כהן:

שניה,

יואל שבת:

נסביר, נסביר למה.

אריאל גולן:

בגלל שזה דירות להשכרה אז כאילו,

יואל שבת:

כל ההמלצות שלו, אנחנו מטעמו. אבל תיכף היא תקריא את זה.

שרית כהן:

אתם רוצים שאני אמשיך,

יואל שבת:

אם אתה רוצה שהוא יבוא, נביא אותו.

שרית כהן:

ואחר כך,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) את המתנגדים.

שרית כהן:

בקיצור, יש פה, כל הדירות הן להשכרה ארוכת טווח. אתם רוצים שנציג את הפרסומים שהיו פה, את ההקלות ואת ההתנגדויות?

יוחנן וייצמן:

כן, שנבין על מה הדיון.

אליעזר ראובברגר:

כן, כן, אבל מה זה נקרא הקלות? עדיין יש פה בקשה לתוספת 60 יחידות דיור, כהקלה.

שרית כהן:

נכון, אבל יש עוד הקלות. אז אתם רוצים שנציג אותם? מה שאתם מבקשים.

אליעזר ראובברגר:

השאלה אם זה שונה מההתנגדויות, כי אני מבין, ממה שקראתי את ההתנגדויות זה על התוספת.

שרית כהן:

נכון, ההתנגדויות הן בעיקר על התוספת. יש פה שינוי בזיקת הנאה שהם בינתיים הכינו תב"ע חדשה שמשנה אותה,

אליעזר ראובברגר:

אז זהו.

שרית כהן:

יש פה עניין של תכסית שהם פרסמו עליה וקיבלנו אישור של איכות הסביבה,

אליעזר ראוכברגר:

בואי, כל ההתנגדויות,

שרית כהן:

תוספת קומה,

אליעזר ראוכברגר:

בואי, בואי, ליבת ההתנגדויות זה התוספת.

שרית כהן:

אוקי. אז אנחנו פשוט נזמין אותם כי אפשר גם להגיד על מה הם מתנגדים,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

שרית כהן:

אבל אם לא צריך אז לא, ויש פה גם את חוות הדעת מטעם מהנדס העיר, למה,

אליעזר ראוכברגר:

איפה יש חוות הדעת מטעם מהנדס העיר?

שרית כהן:

למה בעצם הוא חושב שאפשר לאשר את ה-60 יחידות.

יואל שבת:

אני אקריא את מה שכתבה ענבר אחרי שהיא התייעצה עם מהנדס העיר,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יואל שבת:

ועם מה שנקרא מחלקות וגופים נוספים. מדובר בבקשה להיתר הכוללת אך ורק יחידות דיור להשכרה. כל הדירות המוצעות יושכרו במחירים מפוקחים הכוללים חוזים,

אליעזר ראוכברגר:

כל הדירות בתוספת או ב-,

שרית כהן:

כל הדירות, כולל ה-,

אליעזר ראוכברגר:

כל ה-350?

שרית כהן:

כולם.

יואל שבת:

כל ה-, זה דירות להשכרה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יואל שבת:

כל הדירות המוצעות יושכרו במחירים מפוקחים הכוללים חוזים קשיחים ומגבילים את היכולת לשנות את המחיר ההתחלתי. רבע נוסף מסך הדירות, בנוסף לחוזה המפוקח, יוגרלו בהנחה של 20% על מחיר להשכרה הקבוע בשוק. יובהר כי גם התוספת המבוקשת נכללת באמור לעיל. תמהיל היחידות המוצע כתוצאה מתוספת 60 יחידות דיור מייצר יותר דירות בגדלים של 60-70 מטר, ומעט דירות גדולות. יוער כי הצורך בדירות בגדלים אלו רב יותר לאור העובדה שהפרויקט עתיד לספק עתודה למפונים מפרויקטים של פינוי בינוי באזור אשר מקבלים מהיזמים תקציב שכירות עבור דירות במגדלים אלו, ולא עבור דירות גדולות. בנוסף על כל זאת, היזמים מימנו תכנון היתרים ותכנון לביצוע עבור צרכי הציבור במתחם החום הסמוך, כמובן,

אליעזר ראוכברגר:

עוד פעם? עוד פעם? היזמים?

יואל שבת:

היזמים מימנו תכנון היתרים ותכנון לביצוע עבור צרכי הציבור במגרש החום הסמוך.

אליעזר ראוכברגר:

אז מי יבצע?

יואל שבת:

הם.

אריאל גולן:

לא, כתוב תכנון.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) היזמים מימנו, למה ביקשתי לשמוע את זה עוד פעם?

יואל שבת:

עוד פעם, היזמים,

אליעזר ראוכברגר:

כי אתה אמרת לי שהיזמים מימנו תכנון והיתרים, אתה לא אמרת לי שהיזמים,

יואל שבת:

ותכנון לביצוע.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) תכנון לביצוע.

יואל שבת:

הוא יכול גם לבנות את זה,

אריאל גולן:

תכנון לביצוע זה לא ביצוע.

יואל שבת:

בסדר, בוא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

זה לא ביצוע. זה מה ששאלתי,

יואל שבת:

בוא (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

מי יבנה את גן הילדים, מי יבנה את המעון, מי יבנה את בית הכנסת?

אריאל גולן:

(לא ברור) יש לנו גם את התכנון הזה אבל?

יואל שבת:

(לא ברור) שמתאפשרים בהסכם פיתוח מול הרשות לביצוע והקמת מעונות יום,

אליעזר ראובברגר:

אני רוצה לשמוע, אולי זה נמצא בתוך.

יואל שבת:

גני ילדים ובית כנסת במלואם. יוער עוד כי עלויות הביצוע שנקבעו בהסכם הפיתוח לקוחות ממחירי הביצוע בשוק וזאת לאור השנה שחלפה והאתגרים הידועים. מחירי הביצוע שנקבעו בהסכם מיטיבים עם הרשות המקומית. לאור כל הדברים האמורים ולאור העובדה כי אנחנו מוצאים חשיבות עצומה בתוספת יחידות דיור להשכרה באזור זה בכלל ובכל העיר בפרט, מצאנו לנכון לאשר את הבקשה לתוספת יחידות דיור.

אליעזר ראובברגר:

מעולה.

חיים כהן:

שאלה,

אליעזר ראובברגר:

שאל חיים ואני מצטרף לשאלה שלו, מה המענה הפרוגרמתי ל-60 יחידות דיור הנוספות, והאם יש צורך והאם יש התייחסות בכלל.

יואל שבת:

המענה הפרוגרמתי ממה שאני קראתי והבנתי נותן מענה לתוספת של 60 יחידות הדיור, אנחנו (לא ברור) 60 יחידות דיור להשכרה.

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה, אבל יש,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

שרית כהן:

(לא ברור) המענה הוא במסגרת המגרש החום,

אליעזר ראוכברגר:

אנשים חיים שם, אנשים יחיו בדירות,

אריאל גולן:

לא, אבל (לא ברור) במגרש החום,

אליעזר ראוכברגר:

יש להם ילדים, יש להם צרכים.

שרית כהן:

במגרש החום.

אריאל גולן:

השאלה אם הוסיפו שם שטחים,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

אריאל גולן:

הוסיפו, הגדילו את בית הכנסת,

יואל שבת:

השטחים,

אריאל גולן:

את גני הילדים.

יואל שבת:

השטחים הקיימים,

שרית כהן:

זה כבר מאושר, אושר (לא ברור),

אריאל גולן:

את אומרת שהם מוסיפים 60 יחידות דיור, השאלה אם הוסיפו בשטח החום עוד זכויות ועוד,

אליעזר ראובברגר:

60 דירות זה יכול להיות שצריך עוד גן ילדים אחד, יכול להיות שצריך עוד בית כנסת אחד, יכול להיות שצריך עוד מעון יום. אני לא יודע.

חיים כהן:

אני חושב שעופר אהרן צריך לשבת על זה שוב פעם,

אליעזר ראובברגר:

לא, אני שואל אם יש פה איזה התייחסות.

אריאל גולן:

בתכנית עצמה יש שינוי ב-,

יוחנן וייצמן:

ואי אפשר בהיתר לדרוש (לא ברור) כזה, ואתה יודע את זה.

אריאל גולן:

זאת אומרת שאין שינוי בשטח החום?

חיים כהן:

מה אי אפשר?

אריאל גולן:

כאילו מבחינת זכויות.

יוחנן וייצמן:

אי אפשר בהיתר לדרוש עוד בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני לא יכול לדרוש, אבל אני שואל האם יש מענה.

שרית כהן:

השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני שואל האם יש מענה.

חיים כהן:

אם יש מענה לזה,

שרית כהן:

השאלה אם הם, בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

צריך לתת לזה התייחסות.

שרית כהן:

השאלה אם יש מענה.

יואל שבת:

תראו, תראו, ההגשה שהוגשה כולל מבני הציבור, כללה בתוכה את 60 יחידות הדיור, בכל מבני הציבור בעצם שקודמו במקביל,

אריאל גולן:

למה זה מגיע כהקלה, (לא ברור) ?

יואל שבת:

כי אתה צריך לבקש הקלה, כשאתה מבקש, אתה רוצה לפרוץ יחידות דיור,

אריאל גולן:

לא, בתב"ע, (לא ברור) זה שונה מהתב"ע,

יוחנן וייצמן:

מבני הציבור אבל תוכנו לפרוגרמה הקודמת.

יואל שבת:

מה?

יוסי חביליו:

(לא ברור) לשם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, אנחנו כבר, אתה יכול,

יוחנן וייצמן:

צא החוצה, צא החוצה.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו סיימנו, עוד שניה אנחנו קוראים למתנגדים, דקה.

יוחנן וייצמן:

חבל שלא הצטננת.

עמנואל זלטס:

היה לו קר.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוסי חביליו:

יוחנן, מה אמרת?

עמנואל זלטס:

איזה חבר יש לך.

(צוחקים)

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל,

יוסי חביליו:

נכון, אני שמעתי משהו מסריח מאד.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, עזוב, איך אתה יכול לשמוע סירחון? אני יודע שמריחים סירחון, לא שומעים סירחון. יואל, אני רוצה להבין, אם אנחנו ברמה תיאורטית,

יוסי חביליו:

אני (לא ברור) בסוף הדיון,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, יוסי, אתה,

יוסי חביליו:

(לא ברור) אני מאחל לו בריאות.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, שניה. אני רוצה לשאול אותך עכשיו שאלה, שאלה מקצועית, גם את אילנית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

והיה ונאמר ואנחנו מקבלים את ההתנגדות, אני עוד לא יודע כי אנחנו עוד לא שמענו את זה בכלל, והיה ומקבלים את ההתנגדות ולא מקבלים את ההקלה. הפרוגרמה מופחתת? מורידים לנו?

יואל שבת:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, אומרים, רגע, רגע, רגע, אם אין 60 דירות אז צריך פחות?

יואל שבת:

אני חושב ש-,

אליעזר ראוכברגר:

או שאומרים, לא, זה גם נותן מענה ל-60, אז אני שואל איך זה מסתדר. ממה נפשך?

יואל שבת:

אני חושב ש-, הם גם יענו על זה, זה שאלה שצריך לשאול את האדריכלים עצמם. אני חושב שבתכנון המקורי, זאת אומרת, לקחו כבר בחשבון שגם אם יהיה מה שנקרא גידול באזור, בסביבה, אז כן מה שנקרא השטחים החומים ייתנו את המענה בעצם לתוספת של אותם 60 יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בואו, יאללה, בוא נשמע את המתנגדים. אני חושב שזה מספיק, הבנו את האתגר שבפנינו.

דליה אלפסי:

בהצלחה לכולם.

עמנואל זלטס:

זהו? חתכת?

דליה אלפסי:

סליחה, המתנגדים יושבים פה בבקשה.

עמנואל זלטס:

רגע, חביליו, חביליו, אתה עובר לשמה או נשאר פה?

דליה אלפסי:

איזה צד אתה? שנדע.

יוסי חביליו:

אחרי זה נעשה דיון.

דובר:

איזה כבוד.

יוסי חביליו:

לא, אני אגיד לך, לייזר. אני מצאתי חוות דעת ברמת השרון,

דליה אלפסי:

מה קורה?

יוסי חביליו:

שהגישו, הגיש התנגדות ציבורית,

יוחנן וייצמן:

ואישרו לו.

יוסי חביליו:

ואישרו לו להצביע כי אמרו, אם זה פרטי זה משהו אחר, אם זה ציבורי זה התפקיד שלך, בשביל זה שלחו אותך.

חיים כהן:

מה אתה רוצה (לא ברור) ?

יוסי חביליו:

לא, ולכן אני אומר, אני לא רוצה (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אבל תשאל את אלי מלכה, נו מה, בשביל זה,

יוסי חביליו:

לא, אבל בגלל שזה עירוני אני רוצה שיהיה לו אישור (לא ברור) , שאני לא אבוא אליו בשליפה עכשיו.

שרית כהן:

אל תסתירו לי את המסך.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותיי, אפשר בבקשה?

שרית כהן:

זוּזו טיפה לפה.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר בבקשה?

יוסי חביליו:

עוד בן אדם צריך להיות פה,

אליעזר ראוכברגר:

חביליו,

יוסי חביליו:

שיהיה לברים מקום גם.

אליעזר ראוכברגר:

חביליו, אה, אתה בשקט? לשם שינוי אתה בשקט?

(צוחקים)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, אנחנו,

יוסי חביליו:

כשאני בשקט אתה לא מבין מה קורה פה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, משהו היה, אמרתי, אולי אתה לא מרגיש טוב, אתה רוצה אולי עזרה משהו, כוס תה,

דובר:

אולי הצטננת,

אליעזר ראוכברגר:

הצטננת, כן.

יוסי חביליו:

תביא כוס תה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אולי הוא,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו בתיק בגולומב בגוננים, זה בעצם שני תיקים, יש לנו פה שתי התנגדויות, אחד יוסי חביליו ואחד מינהל קהילתי, מלי ששון. יוסי, אתה מופיע אצלי ראשון אז אנחנו נכבד אותך להציג ראשון.

יוסי חביליו:

לא, אני אתן להם, אני מעדיף אחר.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מעדיף אחר, אין בעיה. אז גברת מלי ששון, בבקשה תציגי את ההתנגדות. רק איך אומרים,

יוחנן וייצמן:

שאלה אחת, טוב שחביליו פה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, תן לי, למה אתה נכנס לתוך דבריי, אתה יכול להסביר לי?

יוחנן וייצמן:

סליחה. סליחה אדוני.

אליעזר ראוכברגר:

רק בבקשה, איך אומרים? בתמצות. אנחנו קראנו את ההתנגדות, אנחנו גם, לא רק שקראנו, אנחנו כבר חצי קיימנו דיון בהתנגדות עוד לפני שקיימתם רק על בסיס הקריאה ולא על בסיס הפרונטלי, הדיון. אז תתמקדו, ואיך אומרים?

מלי ששון:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

בצמצום ובהתמקדות. מה רצית, יוחנן?

יוחנן וייצמן:

שאלה למינהל הקהילתי, אתם מינהל קהילתי נבחר או לפי 5.8 או כל הסוגיות האלו?

אליעזר ראוכברגר:

או לפי בית משפט או לפי מה?

יוחנן וייצמן:

האם הציבור בחר בכם בקלפיות או בכל מיני הסדרים למיניהם?

מלי ששון:

קודם כל אני רוצה להגיד לך שבחרו בי ,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רק שמך לפרוטוקול.

מלי ששון:

סליחה. שמי מלי ששון,

אליעזר ראוכברגר:

יופי.

מלי ששון:

אתם מכירים אותי, הייתי פה בעבר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, הכל בסדר,

מלי ששון:

יפה מאוד.

אליעזר ראוכברגר:

רק לפרוטוקול, יש הקלטה, הוא צריך לשמוע, זה הכל.

מלי ששון:

בסדר גמור, אז אני חייבת,

אליעזר ראוכברגר:

רק עניין פורמלי טכני, לא מעבר.

מלי ששון:

להגיד את הדברים האלה שכל פעם מחדש אני אומרת את אותם דברים ואתם עונים לי את אותם תשובות וזה בסדר גמור, אבל כל פעם זה תושבים אחרים והתושבים צריכים להבין, הפעם אני באתי עם תושבים, שתבינו שאני נבחרת ציבור כמוכם, רק בקטן יותר, בשכונה. עברתי בחירות דמוקרטיות,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

מלי ששון:

רגע,

יוחנן וייצמן:

קיבלתי תשובה.

מלי ששון:

לא, תן לי לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא בדיוק, לא קיבלת.

מלי ששון:

אני עוד לא סיימתי.

יוחנן וייצמן:

כן.

מלי ששון:

זה בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יודע מה ההמשך.

מלי ששון:

זה בדיוק, זה אני נבחרתי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, ההמשך זה בית משפט. נו.

מלי ששון:

יפה. אני נבחרתי בבחירות דמוקרטיות, לא היה בית משפט, והמנכ"ל זימן אותנו לדיון, זימן אותנו לשימוע ואמר לנו, אנחנו החלטנו לנתק איתכם קשר. למה, מה קרה, עד היום אנחנו לא יודעים למה, אין לי מושג למה ניתקו אותי את הקשר, אני נבחרתי בבחירות דמוקרטיות,

אליעזר ראוכברגר:

אני מאמין,

מלי ששון:

אני ממשיכה לעשות את העבודה שלי,

אליעזר ראוכברגר:

אני מאמין שהיושב ראש שנבחר יודע למה,

מלי ששון:

אני לא יודעת.

אליעזר ראוכברגר:

וגם החותם בוועדת כספים גם יודע.

מלי ששון:

אני לא יודעת.

אליעזר ראוכברגר:

גם יובל יודע.

מלי ששון:

אני לא יודעת.

אליעזר ראוכברגר:

אז תשאלי את יובל.

מלי ששון:

אני לא אשאל אף אחד, אני לא אשאל אף אחד, אם ראש העיר מזמן אותי והמנכ"ל מזמן אותי, הוא צריך להגיד לי, גברת ששון,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בואי,

מלי ששון:

את (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

גברת מלי ששון, תציגי את ההתנגדות.

יוסי חביליו:

לא,

מלי ששון:

עכשיו רגע,

יוסי חביליו:

אבל אני חייב להגיד כי שאלת אותה. אין מחלוקת שהיא נבחרת הציבור.

מלי ששון:

יפה.

אליעזר ראוכברגר:

אלף לא אני שאלתי,

יוחנן וייצמן:

קיבלתי,

אליעזר ראוכברגר:

שאל יוחנן.

יוחנן וייצמן:

יוחנן שאל, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אבל בסדר, רק אמרתי שהיו מאז שהיא נבחרה, היו התפתחויות.

יוסי חביליו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל.

יוסי חביליו:

אבל אני חושב שיש לה גם את התוקף המשפטי, כי בעת ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי שלא.

יוסי חביליו:

היא הייתה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כל,

שירלי רפאל:

גם אלה שנבחרו מטעמכם הם לא עוזרים לנו, עובדתית.

יוחנן וייצמן:

לא, גם אם יש (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הם לא נבחרו,

שירלי רפאל:

לא הם ולא אתה,

אליעזר ראוכברגר:

הם לא נבחרו, זה ההבדל.

שירלי רפאל:

זה הכל דיבורי סרק.

אליעזר ראוכברגר:

אבל בדיוק זה מה שאומר יוחנן,

שירלי רפאל:

אם מישוהו עושה בפועל זה היא ויובל.

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, מי שאמר זה, את לא הקשבת, הם לא נבחרו, אלו מטעמנו לא נבחרו בקלפיות.

שירלי רפאל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל, לכן אני אומר,

שירלי רפאל:

כי נורא קל לנהל את,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, קדימה, גברת מלי ששון.

מלי ששון:

אוקי, אם אפשר, אז עכשיו באמת, אני לא רוצה לעשות קרקס, כמו שאתה אומר, ואתה מכיר אותי ואתה יודע שכשאני מדברת, אני מדברת מהלב, אני מדברת בשם התושבים. הפעם הבאתי תושבים, הפרויקט התחיל כבר לעבוד. הם התחילו לעבוד ונוצרו בעיות רציניות, ועכשיו הם רוצים להוסיף עוד חטא על פשע על מה שקורה לנו, להוסיף עוד יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:

כמה,

מלי ששון:

אז בוא תשמע את התושבים, כדאי לשמוע אותם, אני לא הפה שלהם,

שירלי רפאל:

אני אשמח.

מלי ששון:

ואחר כך יוסי ידבר, ואתם קראתם את ההתנגדות שלי ואם יהיה לי מה להוסיף אחר כך אני אוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אבל יש מישהו שרוצה לדבר בשם כל התושבים?

שירלי רפאל:

אני.

אליעזר ראוכברגר:

את. בבקשה, תציגי את שמך,

שירלי רפאל:

נעים מאד, לי קוראים שירלי רפאל.

אליעזר ראוכברגר:

איפה את גרה?

שירלי רפאל:

ברחוב דב הוז 4.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

שירלי רפאל:

יום בהיר אחד, כמובן שתלו את,

אליעזר ראוכברגר:

שרית, תראי לנו איפה זה דב הוז 4 לעומת הפרויקט.

שירלי רפאל:

צמוד.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, גברתי,

יוחנן וייצמן:

שאנחנו נדע גם.

שירלי רפאל:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

תני לעשות את העבודה שלי, בסדר?

דוברת:

זה בדיוק מה ש-,

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

דוברת:

איפה שהעכבר עומד.

שרית כהן:

זה לא זה,

שירלי רפאל:

מעל, כן.

שרית כהן:

זה. כן. זה.

אליעזר ראוכברגר:

איפה?

שרית כהן:

זה.

יוחנן וייצמן:

ואיפה הפרויקט?

אליעזר ראוכברגר:

ואיפה הפרויקט?

שרית כהן:

פה.

יוחנן וייצמן:

ממש מאחורה.

יוסי חביליו:

גובל, הכי גובל.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש את החום באמצע.

שרית כהן:

כן.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרית כהן:

דוברת:

אין שם חום, זה גם חפירה.

אליעזר ראוכברגר:

למה? הנה, זה, החום, הזה,

שרית כהן:

פה (לא ברור) מבני ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

כן, פה.

דוברת:

לא, זה בניין, לא, זה בניין. זה לא של,

דובר:

זה חפור, מה זה חום? עכשיו זה חפור,

שרית כהן:

זה בניין מבני ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, אבל תבי"עי הוא חום, הוא לא מגורים, נו.

יואל שבת:

כן.

דוברת:

הוא מבני ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, זה הכוונה, שתבי"עי הוא שטח חום למבני ציבור ולא מגורים, זה לא הפרויקט.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל היא גובלת בתכנית.

אליעזר ראוכברגר:

הכל בסדר, יוסי.

שירלי רפאל:

הבנייה התחילה בעיצומה, והגדילו גם לעשות ועכשיו מכניסים לנו מגרסה. מדובר פה באוכלוסייה מבוגרת, מדובר פה בילדים. אנחנו לא יכולים, החיים שלנו השתנו מיום הבנייה. אנחנו, עיננו לא צרה בבנייה, שיבנו, זה בסדר, אבל אי אפשר לבנות בצורה חזירית. הכמויות של האבק, לא מתייחסים אלינו, אין עם מי לדבר, אין עם מי לדבר מלבד מלי ויובל. אנחנו מנסים לדבר עם הקבלן, הגדילו לעשות, מביאים לנו מגרסה. אנחנו לנשום, לנשום לא יכולים. אי אפשר להעביר לכם את התחושה שאנחנו חווים. יש לי ילדה בת חמש עם אינהלציות, מוכח באישורים רפואיים שיש לה אבק בקנה הנשימה. אני לא באה לנשום, אין לנו חיים, כל היום זה פטישון, הם הגדילו לעשות בארבע וחצי, מכניסים כלי עבודה לאתר עבודה, בשעה שבע, שש וחצי מתחילים לעבוד. אין לנו חיים. עכשיו, בנוסף לזה גם הגדילו לעשות, אמרו שמשעה ארבע, בגלל שיש מגרסה הם יעבדו עד שעה שבע על פי אישורים של עיריית ירושלים, על פי אישורים, ובשבע בערב, במקום שנבוא ויהיה לנו שקט, אז יש עבודות של הרכבת הקלה עד חמש בבוקר. כל הפושעים שחתומים על האישורים האלה שכחו שיש פה דיירים, שכחו שיש פה אנשים שצריכים לקיים חיים. אי אפשר היום להביא זוגות בני 80, לכו תעברו דירה כי בונים. אין לנו חיים. אי אפשר להעביר את התחושה הזאת. פניתי למהנדס העיר, פניתי לחביליו, פניתי לדרור פרץ, ביקשתי ממנו להגיע. אנחנו אוכלוסייה מוחלשת, כמו שראש העיר אמר, אנחנו אין לנו כספים לעורכי דין, אנחנו עובדים 12 ו-14 שעות לפרנס, לא להתקיים על חשבון המדינה. אנחנו עובדים, אין לי כסף לעורך דין. עורך דין דורש בדיקה של 15,000 שקל. לך תיקח מאישה שחיה על קצבה 2,000 שקל לעורך דין. יש לנו, הביאו לנו מקדחה, אבנים עפו לנו לחלונות. באנו, אין מה לעשות, יש לנו אישורים. לך תשיג את איכות הסביבה, שיבדקו לנו אבק. הם סופגים דוחות של 475 מהפיקוח העירוני, זה לא מעניין אותם. עכשיו, החזירות, השוס של החזירות, הם רוצים גם להגדיל יחידות דיור. אי אפשר להכניס 500 כלי רכב לרחוב שכל יום אנחנו מתמודדים עם פקקים. כל יום. עוד 500 כלי רכב. למה? שבבניינים שהם בונים עכשיו, שהם יצאו, שחש וחלילה לא ייתקעו עם פקקים. אנחנו יום יום חווים את זה. הגדילו לעשות, בתים בני 70 שנה, החליטו לבנות שם כביש. לא, היום, אחרי 70 שנה, תהרסו את המרפסות, תעברו כביש. אי אפשר את כל הטרלול הזה. ראש העיר צריך להבין שאנחנו לא בדובאי, אי אפשר לבנות מגדלים כאלה, מפלצות. זה בסך הכל שכונה. זו שכונה.

אליעזר ראובברגר:

גברתי, אני שומע את מה שאת אומרת. סליחה, סליחה, אדון, סליחה. אני שומע את מה שאת אומרת ואת מדברת מהלב וזה כואב לך, אני מבין אותך.

שירלי רפאל:

כי אנחנו שקופים.

אליעזר ראובברגר:

רגע, סליחה, גברתי. אבל כמו שאת אומרת, עובדים שמה וכבר יש להם אישורים. מה את מתנגדת לתוספת?

יוסי חביליו:

אבל עוד תוספת זה עוד עבודה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע.

שירלי רפאל:

תוספת זה עוד שנים של עבודה,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אבל עכשיו הם מדברים, לא אתה.

יוסי חביליו:

אני עוזר לה, אין לה עורך דין,

אליעזר ראוכברגר:

אל תעזור לה, היא נראית לי מצוינת ומסתדרת לבד.

שירלי רפאל:

אז אני, אני,

יוחנן וייצמן:

יוסי, אתה יודע שהיא דיברה כעת חמש דקות נגדך? מי מחזיק בתיק איכות הסביבה?

יוסי חביליו:

נגדי? נגדי? אני באתי לפה, אני היחיד שעוזר לה.

יוחנן וייצמן:

אבל אתה אווז את תיק איכות הסביבה, לא אני.

יוסי חביליו:

בסדר, אני הולך לדבר עם יונתן פלג.

שירלי רפאל:

אני מתחננת בפני הוועדה,

יוסי חביליו:

(לא ברור) מכיר אותה.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אבל,

יוסי חביליו:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אבל יוסי, היא נראית לי אישה מספיק מבוגרת, מספיק מבינה עניין, היא יודעת לדבר בפני עצמה.

יוסי חביליו:

לא, היא צעירה,

שירלי רפאל:

אני מתחננת בפניכם,

אליעזר ראוכברגר:

היא לא צריכה את העזרה שלך.

שירלי רפאל:

אני אף פעם לא נוהגת לעשות את זה,

מלי ששון:

תקשיבו, זה לא נורמלי, האישה חסרת אונים.

שירלי רפאל:

אני מתחננת בפניכם, תעצרו את כל הטרלול הזה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אבל מה זה קשור,

שירלי רפאל:

תעצרו את המגרסה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אני שאלתי אותך שאלה, שאלתי אותך שאלה. יש שמה היום X דירות, בוא נאמר המגדלים כבר מאושרים, המגדלים כבר אחרינו, הרכבת נסעה. יש עכשיו, מונח כאן בקשה יחסית צנועה, אני לא אומר,

דובר:

(לא ברור) צריך לעבוד כמו שצריך.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, לא ביקשתי,

דובר:

הרכבת עוד לא נסעה, צריך לעבוד כמו שצריך.

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא ביקשתי,

דובר:

יש אנשים שחיים שם.

אליעזר ראוכברגר:

אז לך לפיקוח, אנחנו לא הפיקוח,

דובר:

מה זה לך לפיקוח?

אליעזר ראוכברגר:

לך לפיקוח, לא רלוונטי פה.

שירלי רפאל:

מתנגדת לכל העבודה של התשתיות, לכל היחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי אותך שאלה,

שירלי רפאל:

לא יכול להיות להגדיל את,

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי אותך שאלה פשוטה, יש כאן בקשה לתוספת של 60 יחידות דיור,

שירלי רפאל:

אנחנו מתנגדים,

אליעזר ראוכברגר:

לא (לא ברור) תסבירי למה. תסבירי למה.

שירלי רפאל:

מתנגדים,

אליעזר ראוכברגר:

אז תסבירי למה.

שירלי רפאל:

קודם כל הכמות,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל.

שירלי רפאל:

הכמות, הרחוב הזה כזה קטן, להגדיל כמות של כלי רכב של עוד דיירים, של עוד עומס על השכונה, אנחנו בעצמנו לא מתקיימים. בוא, תנסה פעם, בשבע בבוקר, תנסה לצאת לעבודה,

צחי ברים:

את אומרת שאת טוענת שתוספת יחידות הדיור תעמיס על הרחוב?

מלי ששון:

כן.

שירלי רפאל:

בטח, זה יעמיס על הרחוב,

מלי ששון:

על התשתיות.

שירלי רפאל:

על התשתיות. גם ככה הכל פה ישן, כל יום (לא ברור) מחדש.

אליעזר ראוכברגר:

התשתיות (לא ברור),

שירלי רפאל:

הבית שלי נסדק, הבית שלי סדוק.

צחי ברים:

גברת,

שירלי רפאל:

אתם מוזמנים, כל חברי הוועדה, לבוא.

יוסי חביליו:

שירלי.

שירלי רפאל:

אני גרה בבית ישן,

צחי ברים:

גברת שירלי,

שירלי רפאל:

הבית שלי נסדק. הם ראו תמונות. לא, זה בית ישן. אז מה אם זה בית ישן? אז עד שלא יקרה אסון לא תתעוררו? לא מתעוררים, לכולם יש סדקים בבית.

צחי ברים:

את אומרת, תוספת יחידות הדיר, גם אם,

שירלי רפאל:

בוודאי,

צחי ברים:

רגע,

שירלי רפאל:

גם ככה אנחנו בברוך הזה. עוד להוסיף עלינו?

מלי ששון:

לא, אבל היא אומרת, זה עומס על התשתיות, זה עומס על התחבורה,

צחי ברים:

ללא קשר (לא ברור) גם אם בנייה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הסדקים הם כבר ממה שיש. אני שאלתי את השאלה, אנחנו נמצאים פה לא בגלל מה שיש, אנחנו נמצאים פה בגלל,

שירלי רפאל:

אבל אתם גם יכולים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, גברת,

שירלי רפאל:

לעצור את הקיים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל גברת, אני רוצה,

שירלי רפאל:

את המגרסה אתם יכולים לעצור.

אליעזר ראוכברגר:

אבל גברת, אני רוצה להכווין אותך, שאנחנו נחدد ביחד את ההתנגדות שלך. אני לא אומר לך שההתנגדות שלך היא לא רלוונטית, אני רוצה שתחדדי את זה לרלוונטיות שלו. אני אומר, המגדלים היום קיימים מבחינת ההיתר. הרכבת יצאה לדרך מבחינת המגדלים, לא משנה כרגע, זה יפגע בבית שלך, לא יפגע בבית שלך, לא זה הנושא. יש פה בקשה לעוד 60 יחידות דיור. תנסי למקד אותנו, חברי הוועדה, למה ה-60 הנוספים האלה מפריעים לך או יפגעו בך יותר מהפגיעה שיש היום. זה הכל.

שירלי רפאל:

עומס על השכונה,

אליעזר ראוכברגר:

יפה, הנה, עכשיו התחלת לדבר דברים שאני מבין בהם,

שירלי רפאל:

על התשתיות,

אליעזר ראוכברגר:

ושהחברים מבינים בהם. מצוין.

שירלי רפאל:

על התשתיות, על בעיות מצוקת החניה, על בעיות הפקקים.

דוברת:

שירלי, הכל יורד,

אליעזר ראוכברגר:

חניה, פקקים,

שירלי רפאל:

הכל יורד לרחוב דב הוז,

אליעזר ראוכברגר:

עומס תשתיות,

שירלי רפאל:

שהוא עצמו עמוס,

אליעזר ראוכברגר:

הרי בסוף יש פה את היזמים. את אומרת שאת לא יכולה לבוא עם עורך דין וזה בסדר, אני מבין את זה,

יוסי חביליו:

הם הביאו עורך דין תותח.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו פשוטי עם, אבל ליזמים יש כסף, הם באים עם עורך דין.

יוסי חביליו:

נו? אז (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, יוסי, יוסי,

שירלי רפאל:

כבודם במקומם מונח,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה דבר אחד, אני רוצה לעזור לך, לתת לך כלים להתמודד מול העורך דין.

שירלי רפאל:

אני לא באה להתמודד,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה שהעורך דין יענה על הנקודות,

שירלי רפאל:

(לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה שהעורך דין יענה על הנקודות,

שירלי רפאל:

שיפסיקו להיות חזירים.

אליעזר ראוכברגר:

המזוקקות של מה שאת אומרת, זה הכל.

שירלי רפאל:

אי אפשר להיות חזירים, אדוני,

אליעזר ראוכברגר:

אחר כך כמובן נקיים דיון,

שירלי רפאל:

אדוני, אני הכל מכבדת ואיך אומרים? הכל על הראש שלי, אבל אי אפשר לבנות פה ולהיות חזירים.
די. די. תנו לנו לנשום, תנו לנו לחיות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. יוסי,

מלי ששון:

רגע, אני לפני,

אליעזר ראוכברגר:

אה, את?

מלי ששון:

בטח.

אליעזר ראוכברגר:

אה, בבקשה.

מלי ששון:

מישהו מהדיירים רוצים להוסיף על מה ששירלי אמרה?

אליעזר ראוכברגר:

יש לך מה להוסיף אחרי מה שהגברת אמרה? היא דיברה מהלב, היא דיברה,

שירלי רפאל:

אדוני, אני מזמינה אותך בעצמך לבוא ולראות.

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול להגיד לך שהייתי שם לא פעם באזור הזה בסיוורים. לא פעם, לא פעמיים, לא שלוש, לא חמש, לא עשר. כי הרי אתם לא,

שירלי רפאל:

לא עשו לנו שיתוף ציבור,

אליעזר ראוכברגר:

כל שטרן יש שמה תכניות,

שירלי רפאל:

ושום דבר.

אליעזר ראוכברגר:

כל בוליביה יש תכניות, זה כל האזור,

שירלי רפאל:

אדוני,

אליעזר ראוכברגר:

וכל פעם אתה עובר,

שירלי רפאל:

אדוני, לא הודיעו לנו שיתוף ציבור, לא כינסו אותנו, לא אמרו לנו. יום בהיר אחד, בום טראח, בטונדות, מתחילים לבנות.

אליעזר ראוכברגר:

אה, זה לא,

שירלי רפאל:

איפה, למה אנחנו שקופים? מה קורה לגבי הארנונה? אנחנו משלמים ארנונה גבוהה. עכשיו כל האיכות חיים שלנו בשפיץ, למה אנחנו משלמים בכלל ארנונה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב. גברת מלי? בבקשה.

מלי ששון:

אוקי, עכשיו תראו,

אליעזר ראוכברגר:

רק אם יש לך מה להוסיף.

מלי ששון:

בטח שיש לי מה להוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, אבל רק מה להוסיף.

מלי ששון:

אני רוצה להגיד, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

כל הפרטים של החניה, פקקים, עומס תשתיות,

מלי ששון:

היא כבר אמרה.

אליעזר ראוכברגר:

היא אמרה,

מלי ששון:

היא אמרה ואני כתבתי, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, היא אמרה את זה בסדר, והיזמים יצטרכו לענות על זה.

מלי ששון:

בסדר גמור, אבל עכשיו אני באה אליכם לוועדה, לא תמיד יוצא לנו להגיע ולהגיד מה קורה אצלנו בשכונה, בסדר? אתם מאשרים את תכניות בניין ערים, ולא מזמנים אותנו, לא נותנים לנו את האפשרות, אתם אומרים, אני לא שומע את ההתנגדויות שלכם, תלכו תשמיעו,

אליעזר ראוכברגר:

בתב"ע. לא, בתב"ע.

מלי ששון:

בתב"ע.

אליעזר ראוכברגר:

לא בהיתר,

מלי ששון:

לא בהיתר,

אליעזר ראוכברגר:

בהיתר זה משהו אחר.

מלי ששון:

לא בהיתר, בתב"ע. בתב"ע אתם אומרים אנחנו לא שומעים אותכם, תלכו תדברו עם הוועדה המחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אנחנו קוראים.

מלי ששון:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל אנחנו קוראים.

מלי ששון:

אין בעיה, תקראו, זה לא משנה לי שאתם קוראים. אני אומרת, מה שקורה, ואני באה אליכם באמת לכל חבר וועדה כאן, למי שנמצא בוועדות המחוזיות, לפעמים וייצמן נמצא, ולפעמים אתה אדון ראוכברגר, לפעמים חיים כהן נמצא שם, ואתם לא מבינים שהשכונה שלנו סימנתם אותה, ראש העיר

סימן אותה. אני רוצה להשמיע פה משהו. תהיו בשקט, תקשיבו מה ראש העיר אומר, מה הוא רוצה לעשות אצלנו בשכונה, למה הוא מפלה אותנו משכונות אחרות.

שירלי רפאל:

אנחנו שכונה שלא יכולים לעמוד בעורכי דין ובהכל, אז קל,

מלי ששון:

רגע. תשמעו.

(נשמעת הקלטה בה נשמע ראש העיר משה ליאון מדבר, לא תומלל 11:00:2)

דובר:

הוא לא מקשיב לך בכלל, הוא מתעסק, זה הכל מכור, מה.

שירלי רפאל:

אתה מקשיב למה שהוא אומר?

יוחנן וייצמן:

לא, את יכולה לשים את זה שוב, אולי טיפה יותר בקול?

מלי ששון:

רגע, רגע,

יואל שבת:

יוחנן, נו מה,

מלי ששון:

אדון וייצמן,

יוסי חביליו:

הוא רוצה לשמוע,

יוחנן וייצמן:

יואל, אני לא ציני.

מלי ששון:

אני אשלח לך את זה,

יוחנן וייצמן:

יואל, יואל, יואל,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

יואל, לפעמים אני ציני, לא במקרה זה.

יואל שבת:

לא, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, יש פה, זה לא סתם.

יוסי חביליו:

הנה, תשימי את הרמקול ליד שני המכובדים האלה.

אליעזר ראוכברגר:

שימי את זה פה.

יוחנן וייצמן:

חיים, חיים,

אליעזר ראוכברגר:

תקשיב, תקשיב למה שיש פה.

מלי ששון:

תקשיב, אני שמת,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את ה-20 שניות האחרונות.

מלי ששון:

אני באמת לא באה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

מלי ששון:

תקשיבו, אני לא רוצה לעשות פה קרקס,

חיים כהן:

כן, בבקשה, אני רוצה לשמוע.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, אנחנו רוצים לשמוע. לא קשור לפרויקט הזה.

יוסי חביליו:

תשלחי לי אחר כך את זה גם.

חיים כהן:

אחר כך (לא ברור),

מלי ששון:

בבקשה, באמת, זה חשוב מאד. מצוין. רגע, ואני רוצה שיקליטו.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

חבל, אנחנו עוברים נושא, אנחנו עוברים נושא,

יוסי חביליו:

שאתה תמיד (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

די.

יוסי חביליו:

אל תזלזל בי.

יוחנן וייצמן:

יוסי,

יוסי חביליו:

טוב, לא עכשיו, אחר כך נדבר על זה.

חיים כהן:

טוב, נו מה ההקלטה?

מלי ששון:

בבקשה, תשמעו את ראש העיר, תשמעו אותו, איך הוא מסמן אותנו, איך הוא מפלה את השכונה שלנו משכונות אחרות.

אריאל גולן:

לא, עוד כמה שכונות בעיר,

שירלי רפאל:

הוא תמיד קרא לזה שכונת מצוקה.

יוסי חביליו:

די, שירלי, נו,

(השמעת הקלטה 13:05:2)

יוחנן וייצמן:

וואו.

מלי ששון:

אלה האנשים, יפה.

יוחנן וייצמן:

הלאה.

מלי ששון:

עכשיו, אלה האנשים,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, שתשלח לך (לא ברור)

יוסי חביליו:

שלא יימחק.

אליעזר ראוכברגר:

שלא יימחק.

שירלי רפאל:

. Welcome to Dubai,Welcome to Dubai

אליעזר ראוכברגר:

אתה הבנת?

יוסי חביליו:

הבנתי, אבל יש לי משהו להגיד,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

מלי ששון:

רגע, אבל אני לא סיימתי.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא לעכשיו,

יוחנן וייצמן:

זה לא היה קשור לתיק הזה, רק שיהיה ברור.

יוסי חביליו:

נכון, נכון,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, זה קשור לכל האירוע, לכל האירוע.

מלי ששון:

מה זאת אומרת לא קשור לתיק הזה?

יוסי חביליו:

בדיוק, לכל האירוע.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הסיבה שרצייתי את זה פעם שנייה לא היה קשור לתיק שלך, סליחה,

אליעזר ראובברגר:

זה קשור לכל האירוע.

יוחנן וייצמן:

סליחה שניצלתי אותך.

מלי ששון:

אז אמרתי מראש, אדון וייצמן, אמרתי מראש שאתם לא שומעים אותנו בתב"עות, ויש לי הזדמנות לבוא לכאן להשמיע את הדבר הזה, ואני תופסת טרמפ, אני מתנצלת שזה נפל על חברת אזורים, אבל אני אשמיע את זה גם בוועדות ערר, השמעתי את זה גם בוועדות המחוזיות, אנחנו עכשיו בבית המשפט הגשנו עתירה, גם בית המשפט ישמע את הדברים האלה. לא יכול להיות שראש העיר מצהיר ואתם הולכים אחריו, ואני יודעת איך לפעמים זה נכנס לכאן ולוחשים לכם מהלשכה שלו, תצביעו נגד, תצביעו בעד, תצביעו זה, כאילו אין לכם אחיזה,

יוחנן וייצמן:

לוחשים זה ניסוח עדין.

מלי ששון:

לא, זה (לא ברור) ככה יהיה,

יוסי חביליו:

וייצמן, זה גם חשוב לתיק השני,

מלי ששון:

אני גם יודעת מה זה יהיה,

יוסי חביליו:

וייצמן, לתיק השני.

מלי ששון:

לא משנה, אני יודעת גם מה תהיה ההחלטה שלכם, זה ברור לי, אני יודעת, אנחנו באים לכאן, אנחנו,

אריאל גולן:

מי אמר לך?

מלי ששון:

אנחנו יודעים,

אריאל גולן:

מי אמר לך?

שירלי רפאל:

היא מנסה לתת תקווה ולהבין שאולי קצת תשנו את דעתכם,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברת,

שירלי רפאל:

כל החלטה שמחליטים מראש, והכל יהיה בסדר. אולי יהיה לכם טיפה, טיפה רגש וחמלה עלינו.

מלי ששון:

(לא ברור) בשכונות החלשות, קריית יובל,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה.

מלי ששון:

אנשים שלא יכולים,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, תודה, גברתי, תודה.

דוברת:

(לא ברור) תכנונית.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי?

יוסי חביליו:

כן, כן.

דוברת:

(לא ברור) תכנונית.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, קדימה.

יוסי חביליו:

אז קודם כל,

מלי ששון:

תכנונית היא אמרה.

אליעזר ראוכברגר:

שש, די.

יוסי חביליו:

שניה. אני אגיד את התכנוני.

מלי ששון:

הוא גם יגיד.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

אנחנו מודעים לזה שהבניין כבר, המגדל הזה אושר.

אליעזר ראוכברגר:

אגב, סליחה, גם חניה זה תכנוני וגם פקקים זה תכנוני,

יוסי חביליו:

נכון, נכון, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

וגם תשתיות זה תכנוני, אז זה לא שעד עכשיו לא נאמר פה תכנוני וכאילו אתה עכשיו תגיד לנו תכנוני.
נאמר פה חלק תכנוני קודם,

דוברת:

(לא ברור) עומסי,

אליעזר ראוכברגר:

וחלק בעיות של,

יוסי חביליו:

חס וחלילה.

אליעזר ראוכברגר:

סביבה וצורת חיים, ועכשיו אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה.

יוסי חביליו:

אני אשלים. לא, אבל קודם כל אני חושב ש-,

אליעזר ראוכברגר:

עומסים, כן.

יוסי חביליו:

שניה, שניה, שניה.

אליעזר ראובברגר:

שש, די, יוחנן.

יוסי חביליו:

אני לא אומר, ברור שנאמר תכנוני ואני אשלים תכנוני, ובחלק מהדברים גם אני אחזור על הדברים.

אליעזר ראובברגר:

לא, אל תחזור, תחסוך לנו.

יוסי חביליו:

אני גם מפנה להתנגדות בכתב שהוגשה על ידי מלי ששון, שכמו שנאמר, שהיא גם במינהל הקהילתי הייתה, נבחרה על ידי הציבור ולכן התוקף שלה הוא גם משפטי וגם ציבורי, ואני חושב גם שיש עניין שאתה מגיע ושומע את שירלי, שהיא גם מתקשרת אליי הרבה פעמים עם העבודות של הרכבת ועבודות אחרות, ואז אתה שומע את האנשים מהשטח. עכשיו, בלי קשר מי אמר ומי לא אמר, אתם יודעים את העמדה שלי. רגע, לייזר, לא, אני רוצה שתקשיב.

אליעזר ראובברגר:

לא, בסדר, בסדר, תמשיך. כן. כן.

יוסי חביליו:

אתם מכירים את העמדה שלי בכל ירושלים בכלל ובאזור של סן מרטין בפרט, שיש עומס מופרז של המגדלים והתשתיות, שאנשים לא יוכלו לצאת מהבית מבחינת תחבורה, מבחינת חניה, מבחינת הצללות, מבחינת שירותים. איכות החיים שלהם תהיה איכות חיים גרועה ביותר. וזה אתם יודעים, אני חוזר על עצמי, ולא יעזור לא ככה ולא אחרת. גם בכלל, ובפרט באזור הזה, אני חושב. עכשיו, באים ואומרים הרבה פעמים, ודיברנו גם על המכפילים ועל דוח האפס לעומת הדוח הראשון. חבר'ה, התחדשות עירונית זה דבר חשוב, אולי את שירלי שגרה ליד זה פוגע בה בכל היבט, אבל לפחות למי שגר בבניין הזה הוא יקבל דירה יותר טובה ומחוזקת. אז אני רגע את זה משאיר בצריך עיון, אבל אתם מבינים שאני אומר שגם במקומות שאולי אפשר לדבר על התחדשות עירונית, צריך לעשות אותה באופן המינימלי ביותר, את המינימום שיאפשר ליזם אולי להרוויח מינימלי, וזה מתקשר, אני אומר עוד פעם, לכל מה שאמרנו, שאני חושב שהמכפילים הם גבוהים מדי ואני חושב שמה שנקבע מלכתחילה על ידי הוועדה המחוזית זה נמוך מדי, אנחנו מקבלים נתונים שבעת המכירה המוקדמת, היינו גם בכנס של המגדלים שאמרה ידידה וולף כבר במכירה המוקדמת, בהנחה, בפריסייל, המחיר היה 20-30%, ויוחנן וייצמן היה באירוע הזה, יותר גבוה מחוות הדעת של השמאי בתקן 21, וזה רק

בפריסייל. ולכן אין טעם שאני אחזור לזה שאני מתנגד למגדל שכבר אושר. הוא אושר, יש התחדשות עירונית, היזם מרוויח מספיק,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל לא יוחנן וייצמן ולא אתה לא בדקתם את עלויות הבנייה מנגד.

יוסי חביליו:

שניה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מתאזן.

יוסי חביליו:

רגע, אבל אני בא ואומר על התיק הזה, אמרתי בכלל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אמרת ששמה פריסייל זה כבר 30% יותר, אבל יכול להיות גם שעלויות הבנייה הם 30% יותר.

יוסי חביליו:

אז שניה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אין לי מושג.

יוסי חביליו:

דיברנו על זה בקשר לתכניות אחרות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בסדר.

יוסי חביליו:

אז אני עכשיו אומר, היזם הזה שהוא הגיע לפה, התכנית שלו אושרה שהוא חשב שהוא מרוויח. אם הוא חושב עכשיו שהוא לא מרוויח, שיתחיל להביא את הדוחות מהבנקים ואת הדוחות של המכירות, ואז אנחנו נשקול, כמו שהוא מגילה שלא ממצה את כל אחוזי הבנייה אז צריך להוסיף לו עוד 12 קומות. הוא מראש התכנית שלו אושרה על בסיס זה שהוא מרוויח, ולכן היום אתם לא יכולים להגיד

לי שבאיזון יש מצד אחד פגיעה בתשתיות, מצד שני אותו צד, פגיעה בשכנים כמו שירלי, אבל אין ברירה בגלל התחדשות עירונית. פה זה לא נכון, פה זה רק עוד כסף ליום,

שירלי רפאל:

חזירות.

יוסי חביליו:

ועוד עשרות דירות לעיר.

שירלי רפאל:

חזירות.

יוסי חביליו:

(לא ברור) בטל משישים, ולכן,

אליעזר ראוכברגר:

ששש. נו, יוסי, מה קרה?

יוסי חביליו:

בסדר, רציתי ל (לא ברור) ולכן,

חיים כהן:

הוא ראש ממשלה, הוא מקבל פתק.

יוסי חביליו:

ולכן,

אליעזר ראוכברגר:

רוצה לצאת להפסקה?

יוסי חביליו:

ולכן, לא, לא, אני לא רוצה לצאת להפסקה, אה, כמו ביבי? לא, אל תזכיר לי את ביבי עכשיו, זה לא קשור,

אריאל גולן:

(לא ברור) בבריאות אתה, הכל בסדר,

יוסי חביליו:

שניה.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה.

יוסי חביליו:

שניה, שניה. אני, כמו שאני אמרתי כמה פעמים ואני מקווה שהיום נוכיח את זה אחרת. הוועדה הזאת וגם הוועדה המחוזית היא וועדה שמוטה לקראת היזמים ולא לקראת התושבים.

חיים כהן:

לא, תתקן, אני מבקש. אל תאשים אותם, (לא ברור),

יוסי חביליו:

אותכם כן, מאשים.

חיים כהן:

לא.

יוסי חביליו:

אני מאשים.

שירלי רפאל:

אני ראיתי את ההצעה הסופית שלכם, אנחנו רק מנסים להביא את החמלה,

יוסי חביליו:

בסדר, אני מאשים (לא ברור), לא נקבתי בשמות.

שירלי רפאל:

שיש לכם טיפה, אתם תבינו מה אנחנו חווים ואולי תשנו את דעתכם, כי עולם כמנהגו נוהג.

יוסי חביליו:

אני חושב,

שירלי רפאל:

עם סוללה של עורכי דין,

יוסי חביליו:

חיים, אני חושב ש (לא ברור) ,

שירלי רפאל:

אפשר להבין גם מה יעזור.

יוסי חביליו:

זה לא אישי נגדך.

שירלי רפאל:

אנחנו יודעים מה יעזור,

יוסי חביליו:

שניה, שירלי,

שירלי רפאל:

אנחנו מנסים עוד שיגלו חמלה. שיביאו את הנכדים שלהם להגיע לאזור שלנו, שיראו מה אנחנו חווים.

אליעזר ראוכברגר:

נו?

שירלי רפאל:

אף ילד לא היה מוכן שהילד שלו יהיה כל היום עם בעיות נשימה. אני לא חיה עם זה יום יום? איך אני הורגת את הילדה שלי? אין לי איפה ללכת להשכיר בית, כל הדירות לשכירות זה חזירות, אין לי איפה, הילדה שלי כל יום לא נושמת. אני הולכת לישון עם העובדה שאני הורגת את הילדה שלי, כל יום.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי,

שירלי רפאל:

כל יום. עם אינהלציות, ילדה בת 5.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי,

יוסי חביליו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

תמשיך.

יוסי חביליו:

העיר חברי חיים כהן, אני, נכון שכל פרויקט, חיים, נבדק לגופו, ולא מדבר אישית עליך, אבל אני אומר את זה ואני חוזר. בוא, עם כל הכבוד שאני חבר שלך ואוהב אותך, אני חושב שגם הוועדה הזאת ופי עשר או יותר הוועדה המחוזית, שבעיקר הביקורת אליה, מאשרת מכפילים מופרזים ולא הולכת על המינימום האפשרי. אני לא נכנס בכלל לנושא שלא קשור לפה, שבכלל מאשרים דירות על שטחים פתוחים, שאז אתה אומר, את זה בטח צריך לעצור. קודם כל ההתחדשות עירונית. אני לא רוצה להיכנס פה לתכניות אחרות, אבל כן, חיים, זו דעתי. עם כל הכבוד. זה לא, לא רוצה נגדך אישית, אבל נגד הוועדה. ואני חושב שבמקרה הזה היזם שכבר מרוויח רוצה עוד להרוויח,

שירלי רפאל:

חזיר, חזיר, עוד,

יוסי חביליו:

ושאנחנו,

שירלי רפאל:

עוד, לא מספיק, עוד, עוד, עוד, יאללה, נדרוך על האנשים עוד, עוד. כמה? עד איפה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, גם אני שואל, כמה עוד תפריעי לנו ועוד תפריעי לנו?

יוסי חביליו:

לא, אל תגיד ככה, זה לא יפה, היא מדברת מדם ליבה.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה להתקדם. בסדר, נתנו לה, הקשבנו לה,

שירלי רפאל:

אני רוצה שתיקח על עצמך,

אליעזר ראוכברגר:

הקשבנו לה כמה שאפשר.

שירלי רפאל:

אני רוצה, ביום בהיר אחד תיקח, אתה, אתה, תיקח על עצמך לבוא לראות איך אנחנו גרים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, סיימת, יוסי?

יוסי חביליו:

לא. אז אני בא ואומר שכל מה שאמרתי הוא מוביל למסקנה אחת, שכרגע לא עומד הערך של חיזוק הבניין, לא עומד הערך לעזור למשפחות שנמצאות שמה במצוקה אלא מצד אחד יש פה עוד 20% פגיעה בתשתיות, עוד 20% או יותר כלי רכב, עוד 20% בעיות של חניה, עוד זמן עבודה גם, עם כל הפגיעה. נכון שזה עקיף, ממילא בונים, אבל אם יוצרים פה עוד 20% אז זה עוד זמן עבודה ועוד אבק ועוד מגרסות וכל מה שיש פה, ואני חושב שכרגע זה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

יוסי חביליו:

ואני מבקש מהוועדה הזו,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

יוסי חביליו:

הפעם ללכת עם התושבים.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, תודה יוסי. מי משיב?

עו"ד אורי לומברוזו:

אני, אדוני, ונמצא פה כאן סמנכ"ל אזורי ששיב.

אליעזר ראוכברגר:

כן, רק תציג את עצמך לפרוטוקול.

עו"ד אורי לומברוזו:

עו"ד אורי לומברוזו, בא כח היזם.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דוברת:

סליחה, מה השם?

עו"ד אורי לומברוזו:

עו"ד אורי לומברוזו.

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד אורי לומברוזו. כן, בא כח היזם. בבקשה, אדוני.

עו"ד אורי לומברוזו:

בא כח היזם. אני חושב ש-, קודם כל בשביל לנהל את הדיון הזה באמת ולזכך את הדיון אנחנו צריכים לדבר קודם כל על הבקשה שמונחת בפני הוועדה ואחרי זה על העובדות, ואחרי זה בעצם על הטענות ששמענו,

אליעזר ראוכברגר:

לא קודם כל, רק על הבקשה. רק זה.

עו"ד אורי לומברוזו:

הבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

מה שיש כבר יש, גמרנו, מאחורינו, הרכבת נסעה, אני אמרתי את זה קודם. יש את הבקשה של התוספת 60 יחידות דיור, על זה אנחנו דנים כרגע.

עו"ד אורי לומברוזו:

יפה. אז בכך אנחנו,

דובר:

קודם כל זה 54.

עו"ד אורי לומברוזו:

כעת חוסכים זמן, ועכשיו בואו נדבר קצת על העובדות. ראשית אנחנו מדברים על 54 יחידות דיור, למען הדיוק. דבר שני אנחנו מדברים,

אליעזר ראוכברגר:

שרית?

שרית כהן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

שרית, 54?

שרית כהן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתם לנו 60.

עו"ד אורי לומברוזו:

54.

שרית כהן:

54.

דוברת:

54,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, 54, טוב.

שרית כהן:

מ-232 ל-280 בתיק אחד, ובתיק אחד מ-64 ל-70.

יוסי חביליו:

אז בוא נעשה את החישוב.

אליעזר ראוכברגר:

אז הנה, פה התוספת זה השש יחידות דיור.

שרית כהן:

מ-232 ל-80,

אריאל גולן:

ל-280.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מ-64 ל-?

שרית כהן:

48,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה 48 דירות, ומה זה, 64 ל-?

יוחנן וייצמן:

ועוד 8, 56.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ומה בבניין השני? שמונה?

שרית כהן:

מ-64 ל-70,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה 56.

שרית כהן:

סך הכל,

אליעזר ראוכברגר:

זה 54.

עו"ד אילנית מיכאלי:

56.

דובר:

יש פה את הטבלה,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה, בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

למה? 48 ועוד 6,

יוחנן וייצמן:

54, לא 62.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, עו"ד לומברוזו.

אריאל גולן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

54, אוקי.

שרית כהן:

כן, זה מה שאמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עו"ד אורי לומברוזו:

אז אני אומר, קודם כל אנחנו מדברים על 54 יחידות. דבר שני שצריך (לא ברור), במסגרת הבקשה הזאת לא מבקשים לא תוספת גובה, לא תוספת קומות, לא תוספת זכויות, לא שינויים בקווי בניין, כלומר, אותו בניין שהייתם מקבלים בוורסיה הקודמת ללא ציפוף שאנחנו מבקשים הוא אותו בניין שהתקבל גם אחרי התוספת המבוקשת. צריך לזכור מה אנחנו לא מבקשים. כל מה שאמרתי אנחנו לא מבקשים. הדבר היחידי שאנחנו מבקשים זה ציפוף, דהיינו,

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שאתה אמרת עכשיו אם הייתה מבקש היית צריך ללכת לשינוי תב"ע כי זה מן הסתם סטייה ניכרת.

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון, ולכן אנחנו בעצם צריכים לזכור, הבניין כפי שהוא, כפי שהוא מתוכנן, בעצם מבחינה חיצונית הוא אותו בניין,

אליעזר ראוכברגר:

קופסה, קופסה.

עו"ד אורי לומברוזו:

השינוי הוא בחלוקה הפנימית. כלומר, אנחנו בעצם לוקחים דירות גדולות, אנחנו לוקחים, מקטינים אותם, וכנגד זה מייצרים דירות קטנות. תיכף אנחנו נגיע למשמעות ולמה אנחנו מבקשים את זה, אבל צריך להבין שבעצם מדובר בשינוי פנימי, כך שכל מה שנאמר פה לגבי משך הבנייה ושינויי הבנייה וכולי וכולי, השינוי הוא שולי לחלוטין מפני שמדובר בעצם בשינויים שברובם פנימיים ולכן לא מדובר לא בהארכת משך הבנייה ולא בשינוי תצורת הבנייה, הדברים האלה נשארים אותו דבר. דבר שלישי שנאמר פה והוא לא נכון ואני מתפלא פה על חברי יוסי חביליו, יוסי טוען שמדובר בהתחדשות עירונית. בכלל לא מדובר פה בהתחדשות עירונית, אין פה שום קשר להתחדשות עירונית, לא מדובר בתכנית פינוי בינוי, מדובר בתכנית של דיור להשכרה, מכרז שפורסם על ידי רשות מקרקעי ישראל לדיור להשכרה, כל הפרויקט מיועד לדיור להשכרה, מדובר ב-100% דירות שהן במחיר מופקח, מתוך ה-100% האלה 25% מהדירות הן גם במחיר מופקח מופחת, רק דיור להשכרה. ולכן אין פה שום קשר להתחדשות עירונית, אין פה שום קשר למכפילים, אין פה שום קשר לשום דבר שנוגע להתחדשות עירונית, לא נקבע פה היקף הבינוי לאור העובדה שמדובר בהתחדשות עירונית, זה בעצם פרויקט שהוא בכלל לא קשור לכל מה שמתרחש בשכונה. עכשיו אני אומר,

יוסי חביליו:

אני אשיב לו אחר כך.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להשיב, הוא בסך הכל לפי דעתי,

עו"ד אורי לומברוזו:

זה עובדות.

אליעזר ראוכברגר:

סיבך את עצמו יותר.

עו"ד אורי לומברוזו:

אלה עובדות.

אליעזר ראוכברגר:

אז היזם זכה ב-X יחידות דיור, זאת אומרת שהוא החליט שזה משתלם לו כלכלית, ועכשיו הוא בא ורוצה לנפח את ההשתלמות שלו כלכלית.

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו תיכף נדבר על זה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מניח שזה מה שיוסי רצה לומר.

עו"ד אורי לומברוזו:

נכון, ואנחנו גם ניגע בזה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה בסדר, לא אמרתי שזה לא זכותו.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק מסביר בעצם את,

יוחנן וייצמן:

מהצד השני תוספת יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

יש תוספת יחידות דיור להשכרה, נכון.

יוחנן וייצמן:

זה מעלה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי שלא.

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל לא מדובר בפרויקט של התחדשות עירונית, הוא לא חלק מההתחדשות העירונית בשכונה, הוא לא קשור לאג'נדה, שאני מבין אותה, שיש אג'נדה למינהלת ואולי אג'נדה לחברי, ליוסי חביליו לגבי ההתחדשות העירונית בשכונה ככלל, זה לא חלק מזה. זה לא חלק מזה, זה בעצם משהו שהוא שונה מזה, זה משהו (לא ברור) במכרז,

מלי ששון:

זה בנוסף.

עו"ד אורי לומברוזו:

זה משהו שהוא בנוסף, (לא ברור) אחרת.

מלי ששון:

בנוסף, יופי, תגיד שזה בנוסף.

עו"ד אורי לומברוזו:

יותר מזה, יותר מזה. אני מתפלא על האג'נדה גם של יוסי וגם של המינהלת, במובן הזה שבעצם הפרויקט הזה במידה רבה מאד משרת את השכונה. ולמה הוא משרת את השכונה? הוא משרת את השכונה פעמיים. פעם אחת הוא מספק צורך שקיים בשכונה לדירות ברות השגה בשכירות, שזה לא קיים בשכונה, ואנחנו יודעים כמה אנחנו מחפשים פרויקטים כאלה ואנחנו יודעים כמה מנסים לדחוף את הפרויקטים האלו ואנחנו יודעים שהיום, וזה מתחבר אולי לתשובה מדוע אנחנו מבקשים את ה-54 יחידות הנוספות האלו, אנחנו יודעים שבסביבת הריבית של היום הפרויקטים האלה לא נבנים. נקודה, הם לא נבנים מפני שאין כדאיות כלכלית בבנייה להשכרה ברמת הריבית שקיימת היום במשק, זה לא משהו שאורי לומברוזו אומר, זה משהו שאומר כל כלכלן.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לתת לך, אורי?

עו"ד אורי לומברוזו:

תיכף נשתמש בזה.

אליעזר ראוכברגר:

לתת לך, תשתמש בטישו?

עו"ד אורי לומברוזו:

כן, אבל אני אומר,

אריאל גולן:

(לא ברור) שאלה מקודם,

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל עדיין, זאת עובדה,

דוברת:

אבל מי שיבוא לגור שם (לא ברור),

עו"ד אורי לומברוזו:

רגע, שניה,

אריאל גולן:

אולי, שאלה. כמה בסך הכל,

דובר:

אנשי השכונה כבר גרים, זה לא אנשי השכונה שצריכים לבוא לגור (לא ברור),

אריאל גולן:

כמה דירות יהיו בסך הכל?

דובר:

גם יהיה להם כסף לבוא לגור שמה? אנשי השכונה יהיה להם כסף לבוא לגור שמה?

שרית כהן:

350.

עו"ד אורי לומברוזו:

350.

שרית כהן:

בארבעת הבניינים.

דובר:

(לא ברור) לגור בשכונה, על מי הוא עובד?

עו"ד אורי לומברוזו:

אנחנו מדברים, בשכונה הזאת קודם כל יש דור המשך,

דובר:

לא מספיק להם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אדון, בבקשה.

עו"ד אורי לומברוזו:

בשכונה הזאת יש דור המשך שידו איננה משגת לקנות דירה ורוצה לשכור דירה, לא רק בשכונה הזאת, בכל העיר הזאת, לא רק בעיר הזאת, בכל ישראל יש דור של צעירים שידם לא משגת לקנות והם מבקשים דירות להשכרה, ולכן הפרויקט הזה הוא בעצם, הייתי אומר פרויקט סמי ציבורי, ואנחנו יודעים את זה גם כי וועדות התכנון עצמן היום מעודדות בנייה של דיור להשכרה גם במסגרת פרויקטים של רכבת קלה, במסגרת פרויקטים אחרים, אנחנו נדרשים להוסיף יחידות להשכרה לטווח ארוך, בין אם לפי התוספת השישית, בין אם לא לפי התוספת השישית, זה דבר שהוועדות האלו, לא רק הוועדה הזאת, גם הוועדה המחוזית מבקשות ודורשות להכניס בכל מיני פרויקטים שבהם זה ניתן, ולכן אנחנו נותנים פה מענה לצורך ציבורי שלא ניתן להכחשה. יותר מזה, מדברים פה איתנו, המינהלת מדברת איתנו על הקושי שבפינוי בינוי, ואני, באמת, אני ביחסים, באמת אני מעיד, אני מרשה לעצמי להעיד על כך שאנחנו ביחסים מצוינים, מלי ואני, ואני שומע את הדברים שמלי אומרת, אבל אומרים, המינהלת עצמה באה ואומרת, מה יקרה לאותם דיירים, בפרויקטים של הפינוי בינוי, לאן הם ילכו? לאן הם ילכו? הרי צריך לפנות אותם בזמן תקופת הבנייה, והם צריכים ללכת. ואז קורעים אותם מהסביבה שלהם, קורעים אותם מהחברה שלהם, והם הולכים לשלוש ארבע שנים עד שהם חוזרים, אם בכלל חוזרים. אז זה בדיוק המענה, המענה הוא לייצר פרויקט של דיור להשכרה שיש בשכונה עצמה פתרון לכל הפרויקטים שהולכים להיבנות. כלומר, פה זה בעצם סוג של בינוי פינוי, כלומר,

אנחנו בעצם בונים את הפינוי של הפרויקטים האחרים, ולכן זה אינטרס גם כן של המינהלת, אפילו בראייה שכונתית, לא מדבר עכשיו על הראייה הכלל עירונית שזה פרויקט שאמור להיות מוקם. ותרואו איך הפרויקטים האלו, לצורך העניין כמו הפרויקט בקריית יובל שנבנה של דיור להשכרה, נותן מענה גם בקריית יובל לכל הפרויקטים שאמורים להיבנות בקריית יובל, והלוואי והיו יותר פרויקטים כאלו. אני לא אגע בצד הכלכלי כי יש פה לצידי מישור שידוע טוב ממני את הצד הכלכלי והוא ייגע גם בנושא הכלכלי ולמה אנחנו מבקשים את התוספת הזאת, אבל בהחלט, העובדה שאנחנו מקטינים את גודל יחידות הדיור יוכל לתת מענה טוב יותר מאשר המענה הקיים היום, כי היום יש לנו דירות גדולות של 120 מטר, דירות שישה וחמישה חדרים, ובעצם הדירות שאנחנו מבקשים להוסיף באות להקטין את הדירות הגדולות ולהוסיף דירות קטנות,

אליעזר ראובברגר:

כן, זה כבר אמרת.

עו"ד אורי לומברוז:

יפה. ולכן יש פה גם בבקשה הזאת, יש פה גם (לא ברור) נוספת שאנחנו חושבים שהיא נכונה מבחינת גודל הדירות שיהיו בפרויקט הזה, כלומר שלא ישכירו שם או ישכרו שם דירות של 120 מטר תושבים שאולי הם מחוץ לשכונה שידם אינם משגת, אלא דווקא ייתן מענה שכונתי ולכן אנחנו חושבים שזה נכון. באשר למיקום של הפרויקט, הפרויקט הזה הוא בשוליים שבשוליים של השכונה. מדובר על פרויקט שיושב ממש על צומת פת, הוא פרויקט שיושב על שני צירי, עורקי תנועה ראשיים, אחד שעולה לגילה, אחד ציר גולומב שעולה לקריית יובל, זה עורקים ראשיים של תנועה. הוא יושב על הצירים האלו, על העורקים האלו, ועל שני קווי רכבת קלה. הוא לא נמצא באוויר. יש קו רכבת קלה שאמור לעבור בגולומב, יש קו רכבת קלה שהולך לגילה. כלומר, אנחנו גם נמצאים במיקום שהוא ממש ממש אסטרטגי במרחק של אפס, כלומר לא, אנחנו מדברים, אנחנו יושבים על, אנחנו יושבים על תחנת רכבת, ולכן גם לעניין הזה יש משמעות כשמדברים פה על ההיבטים התחבורתיים, התנועתיים, גם את זה צריך לשקול וצריך להביא את זה בחשבון. ולכן אנחנו באים ואומרים שבעצם הפרויקט הזה הוא פרויקט נכון, הוא נכון במהותו, גם לפני הבקשה שלנו, קל וחומר אחרי הבקשה שלנו, ומפה אני מעביר את מה שנקרא את המושכות למצגת ולדברים של,

דוברת:

אני רוצה רק לשאול שאלה.

אליעזר ראובברגר:

כן, רק ב-,

מאיר שמחה:

בקצרה.

אליעזר ראוכברגר:

בקצרה, כי בסך הכל אני חושב ש-

דוברת:

אני רוצה רק לשאול שאלה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנית. יהיה לך זכות תגובה, בסדר.

מאיר שמחה:

שניה,

דוברת:

אולי הוא יענה לי על זה תוך כדי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא,

מאיר שמחה:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הדיון הוא לא ביניכם פה, הדיון הוא עם הוועדה, הוא לא ביניכם. ביניכם בחוץ.

דוברת:

אני רק רוצה לדעת מה לגבי החניות. הוא מדבר לגובה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא דיבר,

דוברת:

מה קורה למטה, מה קורה,

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא דיבר, אמר, יש רכבת קלה, לא צריכים (לא ברור),

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל אנחנו נותנים מענה חנייתי, אנחנו נותנים,

דוברת:

(לא ברור) אם הוא נותן מסביב חניות.

עו"ד אורי לומברוזו:

כדי שלא יהיה ספק, אנחנו נותנים מענה חנייתי לכל הדירות הנוספות שאנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

קיבלת תשובה. אדוני, את שמך.

מאיר שמחה:

מאיר שמחה, מאזורים.

אליעזר ראוכברגר:

מאיר שמחה מחברת אזורים, שאתם יזמי הפרויקט. רק אם אפשר, איך אומרים, אני חושב שפחות
או יותר,

מאיר שמחה:

בקצרה,

אליעזר ראוכברגר:

אורי עשה את,

מאיר שמחה:

ממש,

אליעזר ראוכברגר:

נתן מענים לכל מה שנאמר פה.

מאיר שמחה:

אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

מאיר שמחה:

אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה אדוני.

מאיר שמחה:

אני רוצה רגע, רק שוב לרגע לחזור לדבר על סוג הדירות שיהיו פה. בעצם הפרויקט הוא ב-100% דירות להשכרה. כל החוזים, כל הדירות שיושכרו פה בפרויקט הן בעצם בשכירות מפקחת שבעצם החברה הממשלתית דירה להשכיר מפקחת לנו על החוזים. שתבינו רגע שזה לא עכשיו להשכיר דירה אצל איזה מישהו פרטי, ורבע מהדירות הולכות להיות בהנחה של 20%. אוקי? כמובן שהפרויקט הולך לקבל שירותי ניהול שיהיו חלק מהזה. זאת אומרת, יש אב בית שמטפל בדיירים, אם יש להם בעיות, ומטפל בדירות. אוקי? אז זה ככה נקודה אחת שאני רוצה להעלות.

אריאל גולן:

מי הזוכה המאושר ש (לא ברור) ?

מאיר שמחה:

יש הגרלה שחברת דירה להשכיר עושה, לפי קריטריונים בדומה למחיר למשתכן, ומי שזוכה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) החבר גולן, אתה רואה מה שקורה בהדסה. בהדסה הקטנה, כן.

מאיר שמחה:

אז אני רוצה רגע לדבר על גודל הדירות. אתם רואים פה כרגע את תמהיל הדירות, כמות החדרים והאחוזים בכל כמות חדר. זה המכרז שיצא וזה, אתם רואים פה, יותר מחצי מהדירות הן דירות חמישה חדרים, הן בהכרח דירות גדולות יותר ויקרות יותר. ברגע שאנחנו מבקשים את הקלת השב"ס זה מאפשר לנו לעשות התפלגות הרבה יותר מאוזנת של יחידות דיור. הדירות שלושה וארבעה חדרים והשני חדרים הרבה יותר מתאימים בעצם לדירות שדיירים בפינוי בינוי יוצאים מהם מתוך השכונה, דירות של 80 מטר, של 70 מטר, זה הרבה יותר מאוזן ומתאים הרבה יותר חברתית, ומתאים לצרכי התושבים. אפשר לראות פה בעצם כמה אנחנו מבקשים מבחינת כמויות, זה יוצא סך הכל 54 דירות, ונקודה אחרונה שאני רוצה רגע לדבר עליה, אחת לפני האחרונה, זה בעצם אנחנו פנינו גם ליועץ פרוגרמתי שיבדוק רגע את המשמעות של צרכי הציבור ובגלל שינוי תמהיל הדירות וכמות החדרים, בעצם אנחנו מייצרים את אותו כמות חדרים, יוצא שגודל השנתון הוא ללא שינוי. סליחה רגע.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, חברים, בבקשה,

מאיר שמחה:

(לא ברור) להשלים,

דובר:

מה זה, עבודת (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, סליחה, אדון. תנו לו להשלים את הדברים. מי שירצה אני אתן לו לדבר.

דובר:

(לא ברור) אנחנו רוצים גם לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אני אתן לך,

מאיר שמחה:

בסדר, אבל אני מדבר דקה,

אליעזר ראוכברגר:

לא להיכנס לתוך דבריו. יש סדר בדיון. כן.

מאיר שמחה:

בסדר, ואני רק רוצה לסיים בזה ש-, אורי הזכיר את זה קודם, סליחה, עוד נקודה. אנחנו חתמנו הסכם פיתוח עם העירייה להקמת מבני ציבור בשטח החום. בסדר? המגרש הזה הוא מגרש שהולך, אנחנו הולכים להקים בו בית כנסת, אשכול גני ילדים ואשכול מעונות יום. המחירים שאנחנו סגרנו פה מיטיבים עם העירייה, באמת מיטיבים עם העירייה, זאת אומרת שאנחנו הולכים לספוג פה תוספת של עלויות בנייה, וזה, זאת אומרת, מדברים פה על תועלות ציבוריות, אני חושב שזה אחד התועלות המשמעותיות שאנחנו עושים, במטרה שכל המתחם הזה יקום בבת אחת,

אריאל גולן:

זה בגלל התוספת של ה-60 דירות או מלכתחילה בתב"ע המקורית?

מאיר שמחה:

לא, התב"ע המקורית הגדירה פה שטח חום,

אריאל גולן:

כן?

מאיר שמחה:

אנחנו, בהסכם פיתוח, להקים אותו.

אריאל גולן:

הבנתי. זאת אומרת, לא הייתם חייבים להקים,

מאיר שמחה:

כן. אנחנו התקשרנו עם העירייה כדי שכל הדבר הזה יקום בהינף אחד.

אריאל גולן:

אוקי.

מאיר שמחה:

ההפרעה תהיה חד פעמית ונגמור עם זה.

דוברת:

גם את השצ"פ.

אריאל גולן:

לא, אני שואל,

מאיר שמחה:

גם את השצ"פ.

אריאל גולן:

אני שואל, אבל התוספת, בגלל התוספת הזאתי נוסף משהו בהסכם פיתוח? נוסף עוד שטחים?

אליעזר ראוכברגר:

תלוי כמה חגי רגב, כמה חגי רגב סחט אותכם.

מאיר שמחה:

כשהפרוגרמה,

אריאל גולן:

(לא ברור) על התוספת.

מאיר שמחה:

חבר'ה, עזבו, זה נקודה כואבת. כואבת מאד, ועולה לנו הרבה כסף.

אריאל גולן:

לא, אני שואל, לא, תגיד לנו כן או לא.

יוסי חביליו:

לא, השאלה אם לא בכל מקרה התחייבת לזה.

מאיר שמחה:

לא, ממש לא.

אריאל גולן:

אני שואל.

מאיר שמחה:

יש פה מגרש חום, הוא מגרש של העירייה, העירייה צריכה להקים אותו.

אריאל גולן:

אוקי.

מאיר שמחה:

בסדר? אנחנו היינו בדיונים מה נקים פה, איך נקים פה, כמה נקים פה, יחד עם מחלקת הנדסה, והגענו להבנות שאנחנו נעשה פה הסכם פיתוח שמיטיב עם העירייה מבחינת העלויות, מיטיב עם העירייה ואני מדבר פה לא ב-100 שקל, במיליוני שקלים. זה חלק מהדיל וזה חלק ממה שאמרנו ואנחנו גם,

אריאל גולן:

הדיל זה (לא ברור) של ה-60 דירות האלה?

מאיר שמחה:

לא,

אריאל גולן:

זה בגלל זה, או שבלי, לפני זה?

דוברת:

בלי, בלי קשר,

מאיר שמחה:

שוב, אני לא רוצה שתתפוס אותי בדברים,

דוברת:

זה היה מראש.

מאיר שמחה:

זה לא בלי קשר, חבר'ה.

אריאל גולן:

לא, אני רוצה לדעת, זה מה שחשוב לי.

מאיר שמחה:

אנחנו, זה,

אליעזר ראוכברגר:

אני, שניה, סליחה, אני אחדד את השאלה שלו. בתב"ע יש לך הרי שלביות.

מאיר שמחה:

אז הוספנו בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

ההקמה של המגרש החום היא בתוך השלביות. אז מה עכשיו?

מאיר שמחה:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

אתה ממילא צריך לעשות את זה.

מאיר שמחה:

לא, אני,

דובר:

(לא ברור) לא צריך לעשות את זה,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

מאיר שמחה:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אחרת לא יהיה לך טופס אכלוס כי אתה לא מקיים את השלביות,

עו"ד אורי לומברוזו:

(לא ברור) אדוני, אני,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא מקיים את השלביות אם לא, זה תנאי בתב"ע.

עו"ד אורי לומברוזו:

שניה רגע, אדוני, בוא נבחין בשני דברים. יש את הנושא של השלביות שלצורך העניין הבניין הציבורי צריך לקום,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני בשביל זה משלם,

אליעזר ראוכברגר:

אם לא, אתה לא תקבל,

עו"ד אורי לומברוזו:

שניה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) להתקדם,

עו"ד אורי לומברוזו:

בשביל זה עיריית ירושלים קיבלה היטלים ואגרות והיא צריכה לבנות את זה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא אני צריך לבנות את זה, לא אני צריך לשלם את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה אבל הרי רוצה לדאוג לדיירים שלך,

עו"ד אורי לומברוזו:

לא אני (לא ברור) אבל אדוני, אני לא צריך (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

וליום שאתה מייצג.

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל אני לא צריך,

אליעזר ראוכברגר:

היום שאתה מייצג צריך את השטח החום הזה בנוי כדי שהוא יוכל להתקדם,

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

כי זה חלק מהשלביות,

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

וחלק מ-,

עו"ד אורי לומברוזו:

עם כל הכבוד, עיריית ירושלים עומדת כלסטים עלי דרך, אני חייב לומר, במקרה הזה, ואומרת לי, אדוני, בגלל שאני יודעת שאתה צריך את המבנה החום כדי לקבל טופס 4, אתה תבנה לי את זה בדיסקאונט, ואתה תעשה עבודות שאתה לא צריך, ותעשה דברים שאתה לא (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה לא קשור ל-54,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) עושה תב"ע זה ככה,

עו"ד אורי לומברוזו:

בסוף,

יוחנן וייצמן:

אורי, כשאתה עושה תב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

יכולת לבוא בתב"ע ולהגיד, אדוני, מוחל טובות, לא רוצה אותך, שלום. אף אחד לא הכריח אותך,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני נותן תב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא כפה אותך,

עו"ד אורי לומברוזו:

אני נותן תב"ע ואני משלם היטלים,

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא הצמיד לך אקדח לרקח.

עו"ד אורי לומברוזו:

אני לא צריך לעשות מעבר לתבע הזאת, לשלם מעבר להיטלים. זה ההבדל. אני משלם בשביל זה, אני לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אתה צודק, אבל אתה חייב לעבור את השלביות. אבל את השלביות אתה חייב לעבור. אתה מסכים איתי?

עו"ד אורי לומברוזו:

(לא ברור) לעבור,

אליעזר ראוכברגר:

יפה.

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל זה לא מקנה לעיריית ירושלים זכות לסחוט ממני הטבות נוספות.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא (לא ברור), לא צריך ולא כלום,

עו"ד אורי לומברוזו:

עכשיו,

מאיר שמחה:

לא, אבל רגע, רגע, אורי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) ניפרד לשלום,

מאיר שמחה:

רגע, אני רק רוצה מילה אחרונה, בסדר? רק מילה אחרונה. זה נכון, מה שנאמר פה, אתם צודקים, אתם צודקים. בסוף הפרויקט הזה,

אריאל גולן:

במה? במה אנחנו צודקים?

מאיר שמחה:

יש בתב"ע דרישה,

אליעזר ראובברגר:

יש את השלביות בתב"ע.

יוחנן וייצמן:

ברור, מה.

אריאל גולן:

השאלה היא,

מאיר שמחה:

אנחנו מוסיפים,

אריאל גולן:

אם ההסכם הזה נעשה לפני התוספת, זה לקח בחשבון את ה-60,

מאיר שמחה:

אפשר, בבקשה (לא ברור) מחלקת הנדסה,

יוחנן וייצמן:

אריאל, התב"ע הייתה עוד לפני המכרז, התב"ע הייתה לפני המכרז, כשניגשו למכרז היה תב"ע,

אריאל גולן:

(לא ברור) ההסכם,

יוחנן וייצמן:

עם סעיף (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, השלכיות, השלכיות, הוא נכנס על דעת כך.

מאיר שמחה:

רגע, אני רוצה רגע, אלף אנחנו בונים פה, אנחנו גם בונים פה מבנה,

אליעזר ראוכברגר:

הצגתי לו קודם,

מאיר שמחה:

לא, אנחנו בונים פה גם בית כנסת מעבר לשלכיות שנדרשת בתב"ע. אני רק רוצה לומר דבר אחד,

אריאל גולן:

בית כנסת גם היה לפני כן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, בית הכנסת לא היה.

מאיר שמחה:

לא היה,

דוברת:

השאלה,

מאיר שמחה:

לא היה,

דוברת:

כמה קומות,

מאיר שמחה:

לא היה, לא היה.

דוברת:

זה המבני ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אומר לך, הוא אומר לך ש-,

יוחנן וייצמן:

היה 250 מטר לבית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר לך שבתוספת של ה- 54 יחידות הם לא מוסיפים קומות.

דוברת:

לא צריך.

מאיר שמחה:

לא, אפילו אנחנו מורידים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה מה שהם אומרים.

דוברת:

אני מדברת על מבני הציבור.

אליעזר ראוכברגר:

לא, את שאלת כמה קומות,

דוברת:

מבני הציבור.

אליעזר ראוכברגר:

אה, מבני ציבור?

שרית כהן:

שלוש קומות.

אליעזר ראוכברגר:

בטח חמש, שש, משהו כזה, כמה?

מאיר שמחה:

שלוש קומות אנחנו בונים,

אליעזר ראוכברגר:

כמה?

שרית כהן:

שלוש.

אליעזר ראוכברגר:

שלוש.

שרית כהן:

מבני ציבור שלוש קומות.

דוברת:

וזה נעצר בשלוש?

יוחנן וייצמן:

בשלב זה.

אליעזר ראוכברגר:

זה התב"ע כרגע.

מאיר שמחה:

זה לא שלי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה התב"ע,

מאיר שמחה:

כן, זה החלטה של העירייה מה לעשות אחרי זה עם המגרש הזה. אני רק אסיים ואומר, בסדר? אמר פה אורי, באמת לא פשוט היום להקים פרויקטים של דירות להשכרה. כתבה שקיבלתי עכשיו מהבוקר, כן? רואים פה את יענקי קווינט את שר הבינוי והשיכון, עליית המחירים ריסקה את מודל

הדירות להשכרה ארוכת טווח בישראל. אני באמת אומר ושוב, הבאת את הטישו קודם, היום לא מקימים פרויקטים,

אליעזר ראוכברגר:

שיענקי קווינט יתחיל להוציא מהכיס שלו ויתחיל לשחרר קרקעות ולהוציא אוויר ולא כל היום רק לחשוב על הכסף שהוא יכניס למדינת ישראל, אלא יבין שמדינת ישראל שייכת לציבור, אז הוא לא ידבר ככה.

מאיר שמחה:

אני איתך בזה.

אליעזר ראוכברגר:

עזוב,

מאיר שמחה:

אני איתך בזה.

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי את זה ליענקי קווינט 15 פעם אמרתי לו.

עו"ד אורי לומברוזו:

אתה צודק,

מאיר שמחה:

אני מסכים בזה.

עו"ד אורי לומברוזו:

אתה צודק, אבל הבעיה היא שבסוף בסוף אנחנו כיזמים משלמים את המחיר הזה.

אליעזר ראוכברגר:

גם אני בסוף, איך אומרים? הוא מנכ"ל רמ"י, לא אני. אבל אני אמרתי לו את זה.

עו"ד אורי לומברוזו:

אבל התפקיד מתפנה שמה.

אליעזר ראוכברגר:

יש מועמד כבר.

יואל שבת:

לייזר, חייבים כבר,

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מאיר שמחה:

אלה הדברים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, איפה, גברת ששון רוצה לומר עוד משהו? יוסי?

מלי ששון:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שפחות או יותר מיצינו את הדברים.

מלי ששון:

תראה, אני שמעתי אותם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

מלי ששון:

קודם כל, 56 יחידות דיור אתם מדברים,

יואל שבת:

54.

אליעזר ראוכברגר:

54. לא חשוב, אותו דבר.

מלי ששון:

50. 50 יחידות דיור, בסדר? אתם מדברים על זה כאילו זה משהו שלא יזיז לנו ולא יעשה שום שינוי בשכונה. אנחנו היינו, לפני כמה ימים היינו,

אליעזר ראובברגר:

ששש, חברים, חברים, מה קרה עכשיו?

דובר:

יש יום הולדת למישהו.

אליעזר ראובברגר:

תפסיקו עם השטויות שלכם, לא עכשיו, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא עכשיו,

אליעזר ראובברגר:

לא מסכים, לא מסכים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יונתן, (לא ברור)

אליעזר ראובברגר:

לא מסכים, לא מסכים, לא, לא עכשיו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא באמצע.

אליעזר ראובברגר:

לא מסכים, לא מסכים, תיקח את זה חזרה. לא כל פעם, לא כל חמש דקות את השטויות האלה. די. כן.

מלי ששון:

אני,

אליעזר ראובברגר:

כן. כן, גברתי.

מלי ששון:

מזל טוב, עד 120.

אליעזר ראובברגר:

תודה.

מלי ששון:

אני אומרת, הם מדברים על 50 יחידות דיור. לקחנו פרויקט טוב, העירייה, מכספנו שלנו, רק לאחרונה התחלנו להבין מעבודת הפרויקטור כמה חסרים לנו שטחים ירוקים, אין לנו שטחים ירוקים. עכשיו אתה מאכלס פה דירת חמישה חדרים, הוא אמר, 55% דירות של חמישה חדרים.

עו"ד אורי לומברוזו:

במצב הנוכחי.

מלי ששון:

דירות של חמישה חדרים,

עו"ד אורי לומברוזו:

במצב הנוכחי.

מלי ששון:

אין בעיה. דירות של ארבעה חדרים, כמה דירות של ארבעה חדרים? זה לא משנה. משפחה, היום משפחה, זוג עם חמישה ילדים, שישה ילדים, גר בדירת ארבעה חדרים. יש לי בן שגר עם שבעה ילדים, שהוא גר בארבעה חדרים, 90 מטר. זאת האוכלוסייה, הם לא יצליחו לשכור פה דירה. המחירים, אתם עושים את זה כאילו,

אליעזר ראובברגר:

גברת, את בסך הכל מחזקת את מה שהוא רוצה.

מלי ששון:

לא, לא, אני לא מחזקת,

אליעזר ראוכברגר:

את מדברת נגד עצמך.

מלי ששון:

הוא מדבר על זה ש-,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא אומר, אני רוצה להוריד מה-55%,

מלי ששון:

זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

ולעשות פה דירות יותר גדולות,

מלי ששון:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל מה שאת אומרת.

מלי ששון:

גם אם הוא יוריד, הדירות, היום דירה בקריית יובל, דירת שלושה חדרים, 8,000 שקל. מי, איזה זוג יכול היום?

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא תלוי בו.

מאיר שמחה:

אז רגע, אבל שניה,

מלי ששון:

רגע, לא תלוי בו, במדינה, אין בעיה, אין בעיה, זה תלוי בהרבה הרבה גורמים. אי אפשר לבוא ולהגיד היום, אני עושה שכירות שזה יהיה בר השגה לתושבים האלה. התושבים שלנו ראית אותם, אלה תושבים שיש להם, אלה זוגות שיש להם שישה ילדים, שבעה ילדים. הם לא יכולים, גם מבחינה

כלכלית לשכור את הדיור הזה. גם זה מאוחר מדי, כי הרכבת כבר נסעה. אורי אומר, אנחנו עושים לכם דירות להשכרה, אז אלה שיצאו מהפינוי בינוי יבואו לגור שם בדירות האלה,

אליעזר ראוכברגר:

יש להם תקציב.

מלי ששון:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

יש להם תקציב. יש להם תקציב מהיזם של הפינוי בינוי.

מלי ששון:

לא, רגע, רגע, קודם כל התקציב מוגבל. קודם כל,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

מלי ששון:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

לא אומרים לו תשכור דירה בצפון תל אביב, בסדר.

מאיר שמחה:

(לא ברור) דירות להנחה. גם הדירות החדשות, רבע מהם בהנחה.

מלי ששון:

תקשיב,

מאיר שמחה:

20%.

אליעזר ראוכברגר:

גברת מלי ששון,

מלי ששון:

תקשיב,

אליעזר ראוכברגר:

שמעתי,

מלי ששון:

קודם כל, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

גברת מלי, אני כבר שמעתי טענות הרבה יותר טובות. את בעצם, עכשיו מה שאת אומרת, תישאר עם ה-55% חמישה חדרים, תישאר עם הדירות היקרות, תתחרבש איתם, אל תצליח להשכיר אותם, לא יוכלו לבוא זוגות צעירים. זה מה שאת אומרת. אם את מדברת על חוסר תשתיות, הבנתי. אם את מדברת על בעיות חניה, פקקים, אני לא יודע מה עוד, כל מיני דברים כאלו, הבנתי. אבל בטיעון הזה שאמרת עכשיו את בעצם רק הצדקת יותר למה הוא צריך לעשות את זה.

מלי ששון:

אין בעיה, אתה יודע מה? בסדר. אתה אומר שהוא עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

לא אני אומר, העובדות.

מלי ששון:

הוא אומר, העובדות אומרות, בסדר. זה עוד תוספת, תוספת יחידות הדיור האלה זה עוד תוספת תושבים, זה עוד אנשים שבאים לפה, בטח, זה עוד אנשים שנכנסים לפה, זה עוד מכוניות שנכנסות לפה, זה עוד תשתיות,

אליעזר ראוכברגר:

את זה אמרת כבר. ורק אורי, אתה אמרת,

מלי ששון:

אתם לא נותנים לנו שום שטח ירוק,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הבנתי, הבנתי,

מלי ששון:

מבני ציבור הם לא נותנים לנו,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

מלי ששון:

מבני ציבור זה העירייה עושה,

אליעזר ראוכברגר:

שניה, רגע,

מלי ששון:

מה שהיא לוקחת מהשטח (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

שניה, גברת מלי ששון. רק דבר אחד, חניה אתם מוסיפים,

מאיר שמחה:

וודאי.

אליעזר ראוכברגר:

אחד על אחד? זאת אומרת עוד 54,

יואל שבת:

ל- 54 יחידות, כמה חניות, 54 חניות?

דוברת:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

עוד חניות כמספר יחידות הדיור?

מאיר שמחה:

(לא ברור) שיש דירות קטנות שפטורות מחניה, אז יוצא שהוספנו כ-50 חניות.

אליעזר ראוכברגר:

50 חניות. הבנתי. טוב, יוסי?

מלי ששון:

רגע, רגע, עכשיו, אם הם אומרים,

אליעזר ראוכברגר:

די, די, די, די,

מלי ששון:

הם מדברים על חניה. סליחה, אדון ראוכברגר. אם הם אומרים, עכשיו זה ציר הרכבת, נכון, הרכבת מסתובבת מסביב לבניין, אז בשביל מה כל כך הרבה מכוניות צריכות להיכנס הנה לשכונה?

יואל שבת:

הייתם רוצים שנפחית,

מלי ששון:

למה?

יואל שבת:

את החניות?

מלי ששון:

מה?

יואל שבת:

הייתם רוצים שנפחית את החניות?

מלי ששון:

אנחנו רוצים פחות תושבים, אנחנו רוצים פחות מכוניות, אנחנו רוצים לחיות.

אליעזר ראוכברגר:

אמרת, אמרת את זה כבר.

מלי ששון:

שתהיה לנו אפשרות לחיות.

אליעזר ראוכברגר:

גברת מלי ששון,

מלי ששון:

עכשיו, אם אתם אומרים,

אליעזר ראוכברגר:

אמרת את זה, לא צריך עוד פעם.

מלי ששון:

(לא ברור) אל תתנו חניה.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, יש לך מה להוסיף?

מלי ששון:

אל תתנו חניה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב, נכון? הדברים ברורים לגמרי.

יוסי חביליו:

(לא ברור) שמבחינת התשתיות זה תוספת של עוד,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, כן, זה נאמר כבר. תודה רבה לכולם,

מאיר שמחה:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

הדיון הסתיים, ניכנס לדיון פנימי. תודה רבה.

מאיר שמחה:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם, תודה.

(הפסקת ההקלטה)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותיי. ההקלטה פועלת, תודה רבה לכולם שבאו להשתתף ב-,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, רגע,

דובר:

כן, אני רוצה להגיד משהו, קודם כל,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) הוא נהנה (לא ברור) את הטענה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם שבאו להשתתף ביום הולדת, תודה רבה לכולם שבאו לשמח, לברך,

דוברת:

מזל טוב.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אצל כולם בימי הולדת ובשמחות,

דובר:

אמן, אמן, אמן,

אליעזר ראוכברגר:

ובכל הדברים הטובים,

דוברת:

אמן, אמן.

אליעזר ראוכברגר:

בריאות, נחת, שמחה, שלוה, אושר,

דליה אלפסי:

אמן.

אליעזר ראוכברגר:

כל הברכות על ראש כולם עד 120 שנה.

יואל שבת:

אמן, אמן, וכן למר.

דליה אלפסי:

וכן למר.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו רבותיי, אנחנו נמשיך, אנחנו חוזרים לדיון הפנימי לשני התיקים של שרית, שבעצם שמענו פה את ההתנגדות של מינהל קהילתי דרום, ואת ההתנגדות של יוסי חביליו ואת התשובה של אורי לומברוזו והנציג של חברת היוזמים, שכחתי את שמו כרגע של הנציג הזה, זה לא משנה. יוסי, אתה הגשת התנגדות.

יוסי חביליו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא בטוח שאתה יכול להשתתף פה בהצבעה ובדיון,

יוסי חביליו:

בסדר, אני אומר רק שני משפטים.

אליעזר ראוכברגר:

אתה ביקשת להגיד שני משפטים, ואני מבקש ממך בשביל להסיר את הספק, אחרי זה תצא בבקשה החוצה ואנחנו נמשיך בדיון הפנימי. בבקשה, יוסי.

יוסי חביליו:

שני המשפטים יהיו, אחד, אני חושב שברגע שיש התנגדות ציבורית אין מניעה להשתתפות בדיון, אני מעביר את החומרים בצורה מסודרת לאלי מלכה, לא רציתי להתחיל אותו עכשיו מהרגע להרגע. אז אני רגע אומר את זה ברמה העקרונית,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוסי חביליו:

וברמה הספציפית שהיא גם רמה עקרונית, אני מבקש מהוועדה הזאת לא להיות הוועדה של היזמים אלא להיות הוועדה של התושבים.

צבי אסולין:

אני יכול להגיד רק מילה אחת. וואלק, חלאס עם זה. יוסי, חלאס. אתה כל רגע יוצא על הוועדה ועוד וועדה ועוד וועדה. תעשה טובה, זה לא מכובד. זה לא מכובד.

יוסי חביליו:

(לא ברור) מה שאני חושב, אסולין.

צבי אסולין:

בסדר,

יוסי חביליו:

זאת בעיה.

צבי אסולין:

אתה גם (לא ברור) את זה כבר ואתה חוזר עוד פעם ועוד פעם,

יוסי חביליו:

אבל זה ממשיך,

צבי אסולין:

והוועדה והוועדה. די, זה לא מתאים, יוסי, זה לא מכובד. תגיד מה שאתה רוצה בכבוד.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, משהו רוצה להתייחס?

יוחנן וייצמן:

כן.

אריאל גולן:

כן.

חיים כהן:

לייזר, אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אריאל.

חיים כהן:

שחביליו צודק.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה. לפי סדר. צחי?

אריאל גולן:

אם הבנתי נכון,

אליעזר ראוכברגר:

צחי, אתה רוצה להתייחס? אני פשוט הולך לפי סדר הישיבה. צחי?

צחי בריס:

אין לי.

אליעזר ראוכברגר:

לא עכשיו. אריאל, בבקשה.

אריאל גולן:

אני שאלתי את נציג היזמים אם לתוספת של ה-54 יחידות דיור, יש גם מענה פרוגרמתי? זאת אומרת אם מעל, מעבר להסכם של הפיקוח שהיה להם לפני כן הוסיפו עוד תוספת. כי הרי יש פה תוספת 60 יחידות דיור, ולכן צריך להביא עוד צרכים פרוגרמטיים. לא קיבלתי מענה על זה, לא יודע, קשה לי עם זה.

אליעזר ראוכברגר:

אי לכך?

אריאל גולן:

לא אוהב את התוספת של ה-60 יחידות,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מתנגד?

אריאל גולן:

אני רוצה שיוסיפו פרוגרמה. כן.

אליעזר ראוכברגר:

חיים?

חיים כהן:

אני מכבד את היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

נו?

חיים כהן:

אני מכבד, אתה תגיד מה שאתה חושב שצריך,

אליעזר ראוכברגר:

אה, אני? בסדר, אני אגיד בסוף, לפי הסדר.

דובר:

אני מצטרף אליך.

אליעזר ראוכברגר:

צביקה?

צחי ברים:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מצטרף לאריאל?

צבי אסולין:

לא, או אני או הוא.

יוחנן וייצמן:

הם שתי אצבעות.

אליעזר ראוכברגר:

אה.

יואל אבן:

רגע, אבל אתם רוצים שנגיד אנחנו כמה מילים, אני וענבר?

אליעזר ראוכברגר:

לא, ברור, ברור,

יואל אבן:

לא, אולי לפני ה-, אוקי, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור. כן, צחי.

צחי ברים:

לא, אני לא קיבלתי תשובה מה שהוא שאל אותנו לגבי זה ש-, הרי הוא זכה את זה במכרז, כן? אחרי זה הוא מוסיף תוספת. איזה תוספות, הוא טוען שהעירייה חייבה אותו, הוא עשה הסכם עם העירייה לגבי בינוי של מבני ציבור, וזה היה לפני התב"ע. האם יש תוספות ש-,

אריאל גולן:

אותו דבר.

צחי ברים:

כן, כן. איך שהתחלתי לדבר,

(מדברים ביחד)

יואל שבת:

אבל צחי, רק אני מתקן, לא לפני התב"ע, זה אחרי התב"ע. אחרי שהתב"ע אושרה (לא ברור) היה את המימוש של ההיתרים האלו, בעצם ההסכם נחתם איתם. בשלב הזה.

צחי ברים:

בשלב של מה?

יואל שבת:

של הוצאת ההיתרים, גם מגדלים וגם מבני הציבור ביחד.

שרית כהן:

מבני הציבור כבר אושר בוועדה,

צחי ברים:

כן, אני יודע, אבל כשהוא מקבל את ה-60,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יוחנן?

צחי ברים:

אין תוספת של מבני ציבור או דברים שהוא נותן עכשיו תוספת.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן?

יוחנן וייצמן:

דקה. חבל שזה לא על השולחן, חבל שזה לא על הקיר. אני רוצה לומר משהו. תראו, אני בעד להקטין דירות בגדול. יש פה בעיה בנושא הזה. הוא בא וטען שהוא תורם לעירייה פה עוד זה, עוד זה. אני לא יודע איך עושים את זה בהיתר, יש לנו את ההחלטה של שרי ישראל. עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר בהיתר,

יוחנן וייצמן:

משהו אחד,

אליעזר ראוכברגר:

רק אין מענה פרוגרמתי, זה אי אפשר בהיתר.

יוחנן וייצמן:

הוספנו (לא ברור) 60 דירות, אתה זוכר בקריית יובל בזמנו, דרשנו שתנאי לזה יהיה תב"ע. פה הוא בא ואומר, זה יהיה לטובת השכונה. אני אומר את האמת, אני לא רוצה, יש לי הרגשה שהמגדל הזה לא יהיה במחירי השכירות הנוכחיים לטובת תושבי השכונה. זה מגדל נגיש, בוא נגיד, כמעט במקומות הכי נגישים בירושלים, קו סגול, קו ירוק, יגיעו לשמה מכל, הבניין הזה לא הולך להיות איזה עורף לתושבי קטמון או, לתושבי הקטמונים או לשכונות מסביב. לכן אני חושב שלא לאשר את הבקשה. עכשיו אני רוצה לדבר על עוד נושא שהוא הרבה יותר חמור מבחינתי, אבל חבל שחביליו לא פה, על הנושא של המגרסה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, רשום לי,

יוחנן וייצמן:

הנושא הזה שאנחנו מאשרים, פה התב"ע אפשרה מגרסה, כמובן ב-,

אליעזר ראוכברגר:

מים והכל.

יוחנן וייצמן:

יושבת פה אישה ובוכה, הרי היא לא הייתה בוכה סתם. עכשיו אני מכיר את זה ממקומות אחרים גם, אנחנו בתוך עמנו יושבים. שישלחו לי אנשי איכות הסביבה בעיריית ירושלים, אין אכיפה בנושא הזה. אם יתפסו בן אדם, אם יתפסו קבלן שלא שם מים ויעיפו אותו לאלף עזאזל,

שרית כהן:

זה הפיקוח.

יוחנן וייצמן:

רשות השידור לא שלחו, שנלך לא שלחו. אתה יודע, (לא ברור) בוועדה הקודמת (לא ברור), עובדים מעולה, שמים מים, אתה עובר שמה על רחוב שערי צדק, אתה רואה בוך. אומר, האנשים עובדים נכון ואין אבק מסביב. יש יזמים שהורגים תושבים, ואני לא אומר שזה סיבה לקרוע להם את הצורה כעת, זה לא הסיבה, אבל בואו, אנשים לא חברתיים בצורה נוראית. אז שלא יבכו לי פה ויתחילו לספר, הם רוצים דירות קטנות ולעזור לאוכלוסיות המוחלשות. לא יודע, הלב שלי לא שם.

אליעזר ראובברגר:

טוב, אני רוצה לומר משהו, כמובן אחרי זה יואל או ענבר, מי שתראה מהם, שניהם ביחד, כל אחד לחוד, אמי אם ירצה לומר משהו וכמובן יואל. תראו, אני, היה פה דיון מאד אמוציונלי, מאד מאד. יושבה פה אישה,

צחי ברים:

(לא ברור) לחברים.

אליעזר ראובברגר:

אני אומר, היה פה דיון מאד אמוציונלי, יושבה פה אישה והיו גם עוד תושבים אבל בעיקר האישה הזאת עם הילדה שלה, ובכתה וצרח וסוג של בעצם צרחה הצילו, אתם הורגים את הילדה שלי. עכשיו, אני, אני מבין אותה, אבל לא זה מה שצריך להוביל אותנו להחלטה כי אנחנו בכל אופן בסוף צריכים לעבוד גם עם הלב, אבל בעיקר עם השכל. אני לא התרשמתי, אני אומר את האמת, אני לא התרשמתי שהתוספת הזאת של ה-60 או 54, לא משנה, זה אותו דבר, יחידות דיור, היא זאת שתביא את הבשורה לירושלים, שבגללה אנחנו צריכים להכביד על התושבים. אם היו עכשיו באים ומדברים על כל הפרויקט, מה אני אגיד לך? אז אני הייתי אומר לתושבים, אומר להם, רבותיי, זה מה יש, ירושלים צריכה דירות להשכרה, ירושלים צריכה לגדול, ירושלים צריכה להתפתח, ירושלים צריכה לפרוח, ירושלים צריכה להתקדם, לכן אנחנו עושים פה מאות יחידות דיור להשכרה. אבל התוספת הזאת של ה-54 היא תוספת כזאת מינורית שלא צריך בגלל זה לקבל בומבה מאדון חביליו שאני וועדה של יזמים. אני לא וועדה של יזמים, אני לא עובד אצל היזמים, מעולם יום לא נתן לי שום דבר, ואף אחד לא ילכלך אותי בשום מקום כאלה דברים, לא יקום ולא יהיה. אני (לא ברור) את זה כדי שאנחנו לא נהיה וועדה של יזמים. לא מוכן לזה. מי שרוצה, שילך להיות במקום אחר שיגיד לי שאני וועדה של יזמים. מה זה הדבר הזה? מה זה ההתבטאויות האלה. הוא אומר על מהנדס העיר שהוא וועדה של יזמים? הוא אומר עלינו, הוא הולך עלינו ללכלך אותנו בתקשורת. מה זה הדבר הזה? אני לא מוכן לזה יותר. או שאנחנו וועדה מקצועית, וועדה ששוקלת את הדברים, וועדה שמתחשבת גם בצרכים של היזמים, גם בצרכים של העיר, גם בצרכים של התושבים שאני חושב שעושים את זה בצורה מאד מאד טובה ונכונה וסקולה, ואני לא עובד אצל אף יום. אין דבר כזה, תשאל את אמי. אני לא יושב עם יום בלי אמי. נכון או לא, אמי?

אמי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אין חיה כזאת. מה זה (לא ברור) הוא יגיד לי אני וועדה של יזמים? מה, אני מושחת? מי עשה אותי פה מושחת, אדון חביליו? התקשורת? לא רוצה את הדברים האלה. אני מתנגד לכל דבר, כל דבר שהוא יגידו לי שהוא בעד יזמים. ועכשיו גם לגופו של עניין, 54 יחידות הדיור האלה, לא יביאו את הבשורה לירושלים. ולעומת זאת יושבים פה דיירים וצועקים געוואלד וצועקים הצילו, ומראים לך שיש להם פה נזקים רפואיים מטורפים, ואין ספק שזה יאריך את זמן הבנייה, זה יאריך את זמן הלכלוך, זה יאריך את זמן בעיות התשתיות, ולכן אני חושב שאנחנו לא חייבים לקבל את ה-54 יחידות דיור האלה, ונאחל להם בהצלחה עם מה שיש להם היום. תודה.

חיים כהן:

אני מצטרף לכל מילה של לייזר ראוכברגר, של היושב ראש. תרשמו. אני עם העמדה שלו.

אריאל גולן:

(לא ברור) מהנדס העיר?

אליעזר ראוכברגר:

כן, יואל. יואל, אני מתנצל אם קצת התפרצתי, אבל אני צובר את זה אצלי כבר הרבה הרבה זמן. אני גם אמרתי את זה ליואל לא פעם ולא פעמיים.

יואל אבן:

אני אגיד כמה מילים, אני רוצה גם שענבר גם כן תגיד, כי היא גם בחנה את הנושא הפרוגרמתי, אז היא תגיד כמה מילים על הנושא הזה. אחד, אני רוצה להגיד שלושה דברים. קודם כל מה שאמרתי, מסכים עם כל מילה. חמור מאד, יושב פה חבר וועדה ואומר מילה כזאת שזה כל כך, גם שקרי, גם מטעה, גם לא נכון, ולא ניתן להגיד,

חיים כהן:

(לא ברור) אבל לא שמעתי את קולך,

צחי ברים:

אני רוצה לחדד את זה, זה דבר שמפריע לי כבר הרבה זמן,

יואל אבן:

לא ניתן,

חיים כהן:

רגע, רגע, שניה,

צחי בריס:

רגע, אני רוצה לחדד את מה שאתה אומר.

יואל אבן:

כן.

צחי בריס:

מה יוצא? אנחנו, אני, בכל אופן מדבר עליי, כן? אנחנו לא שייכים לאוכלוסייה הזו.

חיים כהן:

לא, לא, רגע, רגע, אנחנו בסופו של דבר,

צחי בריס:

לא, אבל מה יוצא? מה יוצא?

חיים כהן:

(לא ברור) המלצה, אני, אנחנו צריכים לאשר את ההמלצה,

(מדברים ביחד)

יואל אבן:

אתה יודע מה?

צחי בריס:

(לא ברור) מוציאים אותי אחד ששמה,

יואל אבן:

להגיד משפט כזה,

צחי בריס:

שמעת מה שאמרתי.

יואל אבן:

אחד לוועדה כזאת, שתיים לצוות מקצועי, לי ולצוות מקצועי שלי.

חיים כהן:

כן, אבל לא ראיתי,

יואל אבן:

אני עם הצוות פה,

חיים כהן:

שיצאת להגן עלינו, יואל.

יואל אבן:

אני, (לא ברור) ?

צחי בריס:

זה מה שאני אומר.

חיים כהן:

ההוא יוצא בתקשורת בכל מקום, ולא שמעתי,

(מדברים ביחד)

יואל אבן:

אני לא רוצה, אתה יודע,

אליעזר ראוכברגר:

רק לתקשורת? הוא הולך לוועדה מחוזית.

חיים כהן:

כן. לא שמעתי אותך אומר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מעולם לא אמר,

חיים כהן:

מוחה על זה ש (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר :

הוא מעולם לא אמר לוועדה מחוזית, מהנדס העיר מושחת.

יואל אבן :

מעולם,

אליעזר ראוכברגר :

מעולם לא. ואוי ואבוי אם הוא יגיד את זה,

יואל אבן :

מעולם,

אליעזר ראוכברגר :

אבל עלינו הוא אומר את זה כל יום.

(מדברים ביחד)

חיים כהן :

על מי אנחנו מגנים?

יואל אבן :

לא, אני לא,

חיים כהן :

על מי אנחנו מגנים? על (לא ברור) ,

יואל אבן :

אני אומר את זה בדיונים הפנימיים, אני לא צריך,

חיים כהן :

אני שואל, על מי אנחנו מגנים? על החלטה שלך.

יואל אבן :

חיים, חיים,

חיים כהן:

בסופו של דבר,

יואל אבן:

אם צריך אני אעשה,

חיים כהן:

(לא ברור). החלטה, אנחנו צריכים לאשר אותה,

יואל אבן:

חיים, אני אומר את זה,

חיים כהן:

הוא תוקף אותנו,

יואל אבן:

שניה, שניה, חיים,

חיים כהן:

והדרג המקצועי יושב בשקט.

יואל אבן:

לא, שניה. אני שם, ואם צריך אני אעשה את זה. אני בכל זאת לא איש תקשורת, ובסופו של דבר,

חיים כהן:

לא צריך איש תקשורת, סליחה, אתה,

יואל אבן:

חיים, בסדר, שניה, עזוב,

חיים כהן:

הוא תוקף אותנו מקצועית,

יואל אבן:

חיים, אין בעיה. אם צריך נעשה את זה.

חיים כהן:

וברור שאם אני אלך להגן (לא ברור),

יואל אבן:

חיים, זה לא הנקודה, שניה,

חיים כהן:

פה בחוץ יגידו זה פוליטי,

יואל אבן:

חיים,

חיים כהן:

אבל אם מגיע,

יואל אבן:

אין שאלה,

חיים כהן:

האיש המקצועי שאומר,

יואל אבן:

חיים,

חיים כהן:

עם כל הכבוד, הוא עושה פופוליזם, אנחנו הדרג המקצועי,

צחי בריס:

ולא קצת.

חיים כהן:

יש לנו חשיבות מאוד גדולה על כל דבר ודבר, יש לנו צוות מקצועי, לא שמעתי אותך עד היום, וזה כבר חצי שנה, מתחילת הקדנציה הוא אומר בכל מקום, בכל פורום ותוקף אותנו.

יואל אבן:

אני, אז שניה,

חיים כהן:

לכן אני אומר, אני מצטער,

יואל אבן:

אני רק,

חיים כהן:

עוד מילה,

יואל אבן:

(לא ברור) רגע, דקה,

יוחנן וייצמן:

אני חייב לומר, אני בעד היזמים. אני לא חושב שזו מילה גסה, אני לא, בלי יזמים לא נבנה פה את העיר הזאת.

יואל אבן:

לא, אבל יש הבדל בין להיות רצון (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

בוא, מה זה נקרא? לא, בעד יזמים כשיזם מביא תכנית טובה,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אליעזר ראובברגר:

נכונה, צודקת,

צחי ברים:

וייצמן, אל תיתמם,

אליעזר ראובברגר:

בסדר גמור.

צחי ברים:

(לא ברור) במשפט השני של היזמים.

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר גמור. אני לא, חלילה,

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו נהרוג את היזמים לא תהיה פה עיר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה ברור, אבל לא יכול להיות שיבוא בן אדם, יבוא בן אדם ועל כל דבר יגיד לי, אתם מושחתים, אתם עובדים אצל היזמים, אתם מושחתים, כאילו יש לנו איזשהו צינור, אתה יודע, של העברת השחיתויות. מה זה?

יואל אבן:

אז חיים, לחלוטין, אם צריך אני אעשה את זה, אני לא עושה את זה? אני אומר את זה בכל מקום, שניה,

(מדברים ביחד)

יואל אבן:

אני אומר את זה בכל מקום שזה חורה לי וזה מציק לי וזה מפריע לי, ואם צריך להגיד את זה בחוץ אני אגיד את זה כי לא יעלה על הדעת. אנחנו, אני אישית עובד 18 שעות ביום לא כדי שיבואו ויגידו לי משפטים כאלה,

חיים כהן:

הוא לא אומר לך,

יואל אבן:

שניה,

חיים כהן:

הוא אומר לנו.

יואל אבן:

הוא אומר לכולנו, עזוב.

חיים כהן:

הוא לא אומר לכולנו.

יואל אבן:

הוא אומר,

חיים כהן:

הוא אומר הוועדה, חבר הוועדה,

יואל אבן:

בוא אני אראה לך,

חבר הוועדה,

יואל אבן:

שניה,

חיים כהן:

ככה הוא מאשים אותנו.

יואל אבן:

חיים, חיים, זה לא משנה.

חיים כהן:

בכל מקום.

יואל אבן:

חיים, אני אראה לך, הוא אומר את זה לכולם והוא עושה את זה בצורה מכוערת, והדבר הזה לא תקין ולא תקני ולא בסדר, ואם צריך אני אגיד את זה, תגידו לי רק איפה. זהו. אני אדבר בשמי ובשם כל העובדים שלי, כי אני מחזיק פה מינהל של 500 עובדים, מתוכם 50% מהם לפחות אלה שמתעסקים עם כל מה שקורה פה בוועדה, והדבר הזה לא מקובל. לא לוועדה, לא אליי ולא לצוות. אז זה קודם כל אמירה כללית למה שאמר ליזר, התרגלנו למה שהאדון הזה אומר אבל זה לגמרי דבר חמור וצריך לטפל בזה. לגבי מה שוייצמן אמר לגבי הקטמונים, אני אתמול,

אליעזר ראובברגר:

הוא לא אומר את זה, יואל, הוא לא אומר את זה רק פה.

יואל אבן:

אני יודע.

אליעזר ראוכברגר:

הוא הזכיר מקודם בהתנגדות שלו, כשהוא דיבר הוא הזכיר את הכנס הזה שהוא היה, שיוחנן היה שמה. כן? דרך אגב, יוחנן,

חיים כהן:

בכל מקום הוא אומר.

אליעזר ראוכברגר:

לזכותו ייאמר, הוא אמר לחביליו, אתה מכריח אותי להיות בצד השני כי אתה לוקח את זה למקום כזה. עכשיו בפורום ההוא, אני קיבלתי שמה הרבה דיווחים מה היה שמה. הוא לא דיבר מילה על מהנדס העיר.

חיים כהן:

זה בדיוק הבעיה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא אמר מהנדס העיר, הוא אומר שירה, הוא אומר ראוכברגר, זה מה שהוא אומר, עם השמות המפורשים.

יואל אבן:

לחלוטין, חמור, צריך לטפל בזה. אני אמרתי חד משמעי, זה לא חדש, ואני אומר את זה בכל מקום ואם צריך להגיד במקומות אחרים אני גם אגיד, רק תגידו לי איפה. זה לגבי זה. דבר שני, וייצמן, לגבי מה שאמרת לגבי המגרסה. אני אתמול עשיתי סיור,

חיים כהן:

לא, יואל, סליחה,

יואל אבן:

שניה,

חיים כהן:

לא אם צריך, צריך.

יואל אבן:

בסדר, בסדר.

חיים כהן:

לא אם,

יואל אבן:

בוא,

חיים כהן:

צריך לעשות.

יואל אבן:

צריך, אני אעשה. וייצמן, לגבי המגרסה. אני אתמול עשיתי סיור של שעה וחצי עם יובל אבוטבול וכל מי שאני מניח שהיה פה שדיבר. הלכתי אחד אחד,

אליעזר ראוכברגר:

יובל דווקא לא היה.

יואל אבן:

יובל לא היה אבל אתמול אני עשיתי סיור עם יובל,

אליעזר ראוכברגר:

היו אחרים.

יואל אבן:

כולל השכנים,

אליעזר ראוכברגר:

היו אחרים.

יואל אבן:

השכנים, הגברת שגרה ממול, החבר שלה שגר לידה ועוד בחור אחד שהייתי אצלו בתוך הבית אתמול, אתמול, וראיתי את האבק. הרמתי טלפון ליום. אמרתי לו, אם אתה תמשיך ככה, אני עוצר לך את

הפרויקט. כי אמרת שאנחנו, אני אומר לך, הוא שמע ממני אמירות ש-, אני עוצר לך את הפרויקט. עוצר את הפרויקט, אם אתה תמשיך. אמר, אני עכשיו, אמרתי לו, תקשיב, תביא תותח מים, יש היום טכניקות, שלחתי אותו,

יוחנן וייצמן:

ברור, מה.

יואל אבן:

שלחתי אותו, בקריית יובל יש לנו מקום שאחד היזמים, לא זוכר מי, עובד ברמה כזאת שקורית מתחת למרפסות, לא שמעתי תלונה אחת. כשאנחנו נותנים אישור כזה אני שולח אותם יחד עם רישוי עסקים למקומות (לא ברור), ככה אנחנו רוצים לראות את הדברים, ואם אנחנו נראה טיפה אבק אנחנו עוצרים. כשהגיעה המגרסה אתמול בבוקר התכתבתי, יש לי את התכתובת פה עם היזמים,

יוחנן וייצמן:

לא, כל הכבוד.

יואל אבן:

שניה. אמרתי לו, תקשיב טוב, אני לא מאשר לך עם הדבר הזה. הוא אומר, אני גורס רטוב, הוא אומר, ייכנס למגרסה חומר רטוב. הנחיתי את רישוי עסקים, אני יכול להראות לך פה עכשיו תכתובות מאתמול עם ליאת ועם גיורא מטעם הצוות של (לא ברור), של אכיפה, שאמרתי להם, אם אתם רואים טיפה אבק הרישיון נשלל. היזם יודע את זה, התושבים יודעים את זה, אני כתבתי ליובל אבוטבול, אני אומר לך, זה קרה אתמול. והדבר הזה מטופל ברמה הכי בכירה, ואני אתמול הלכתי לשם לשעה וחצי סיור בבוקר שם כדי לראות את המצב. אז זה לגבי מה שאמרתי, שתדע, בטיפול, ואם אתם מזהים תלונות כאלו או אחרות אז אנחנו נעצור פרויקטים, אנחנו לא (לא ברור) לעשות נזק. הגריסה זה דבר שהוא חיובי ברמה העקרונית. לקחת היום חומרים, לשנע בתוך העיר במקום לשמור אותם בתוך האתר זה פחות טוב, ולפעמים האבק נוצר דווקא כשאתה מעמיס על משאיות, מוציא עפר, מחזיר עפר, זה יוצא יותר אבק, יש לי הוכחה לזה. בפסגת זאב, אתם זוכרים, באתר בפסגת זאב הוגדר שאסור לגרוס,

שרית כהן:

צרפתי?

יואל אבן:

הוצאנו את המגרסה, העפנו אותה, התושבים אחרי שבוע התלוננו, איזה אבק יש פה. למה? כי לא גרסו, אבל מה קרה?

יוחנן וייצמן:

טרקטור.

יואל אבן:

הטרקטורים שולחים למשאית, המשאית נוסעת קדימה, אחורה, מייצר אבק לא פחות. הסברתי גם להם אתמול, לתושבים, ודיברתי אחד אחד. אמרתי, תקשיבו, אין מה לעשות, לא נעים לעמוד ליד אתר בנייה. הנה, יש לנו את הילה שמשפצים לה בבית, היא מכירה את כל זה. זה חלק בלתי נפרד לפעמים מהקושי, לעבוד ליד אתר בנייה. לגבי הסוגייה של זה, אני כן מבקש ממכם לשקול שוב את מה שאתם אומרים, ואני גם אתן לענבר עוד שניה לדבר.

ענבר וייס:

רק אם צריך.

יואל אבן:

כן, כן, צריך, כי את זה. אני רק אומר דבר פשוט, אם היה פה יחידות דיור רגילות,

אליעזר ראובברגר:

דרך אגב, יואל הקריא את חוות הדעת שלה.

יואל אבן:

כן? מצוין. אם היה פה יחידות דיור רגילות לא הייתי מדבר, לא הייתי בכלל שוקל, הייתי אומר לכם לא מקובל, לא יהיה, לא מוכן, יחידת דיור אחת מעבר לא מוכנים לעשות. אבל עוסקים פה כרגע בדיור להשכרה. עכשיו, אני מזכיר, אחד הקשיים הכי גדולים שלנו היום, הכי גדולים, בהתחדשות עירונית בכלל ובכלל בעיר זה דירות להשכרה. דווקא כי זה בלב אזור קטמונים גוננים, ששם יש המון המון פרויקטים של התחדשות עירונית שיקרו בשנים הקרובות, הפרויקט הזה כבר נמצא בביצוע, כלומר יחידות הדיור להשכרה האלה אמורות להיות, לקבל טופס 4 תוך שלוש שנים מהיום, זה מתי שכבר יתחילו באמת את, מה זה? שנתיים אפילו, זה אומר שכשיקבלו טופס 4 ונוכל לאכלס אותם זה יפתור את כל הבעיה או חלק גדול מהבעיה של חלק מהאנשים שאין להם איפה להתפנות. תחשבו תושב שגר היום בקטמונים ואין יחידת דיור להשכרה,

אליעזר ראובברגר:

כן, מה שאתה אומר זה נכון,

יואל אבן:

והוא צריך,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא שובר שביון,

יואל אבן:

שניה,

אליעזר ראוכברגר:

ה-50 יחידות דיור האלו.

יואל אבן:

אני, כן, אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

יש עדיין מאות שנמצאים כבר אחרי אישורים,

יואל אבן:

תאמין לי, כל יחידת דיור היא ברכה בדיור להשכרה. אנחנו הולכים ב-20-10 שנה הקרובות, בדיוק הזמן שהתכנית מדברת עליה כדיור להשכרה ארוכת טווח, לעסוק בתחום איפה אנשים יהיו. עכשיו, כל בן אדם שאין לו דיור להשכרה המשמעות היא, או שלא יהיה לו מקום בשכונה, אולי יצליח, או שהוא צריך להעתיק את כל משפחתו למקום אחר, עם הגנים, ובתור אבא לבנות אני אומר לכם שזה מאד מאד קשה שאתה בא ואתה צריך להעתיק להשכרה את מקום המגורים שלך לא לאזור שלך אלא פתאום למצוא מקום איפשהו אחר בעיר, זה אומר שלשלוש שנים אתה לוקח את הילדים שלך, מנתק אותם מהסביבה שלהם, מחזיר אותם בחזרה כשהבניין יהיה בנוי, קטסטרופה. לכן אני אומר, על דיור להשכרה צריכים לשלם מחירים לפעמים, גם אם יש קשיים פרוגרמטיים כאלה ואחרים. ואני אומר לכם, כל דירה להשכרה זה ברכה. כל דירה. יש X דירות, כל דירה שתיתן להשכרה באזורים של התחדשות עירונית זה ברכה, אנחנו מזהים את זה היום, הקשיים הכי גדולים היום בהתחדשות עירונית זה דיור להשכרה, ככל שיגברו הפרויקטים זה עוד יותר יגבר הפער הזה, ולא סתם דיור להשכרה הוא לא כלכלי, זה שהוא מוכן לקחת עוד, זה בכלל לא עניין של אוהבים יזמים, ההיפך. אני, היום דווקא בנושא הכלכלי דיור להשכרה זה כמעט שווה ערך לעלות הבנייה. אין כמעט, יש פער, זה בכלל, כאילו, אני מתפלל בכלל שהוא רוצה, כי לפעמים אתה אומר, כל דירה להשכרה זה רק הפסד. הוא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

אולי נרחם עליו, נעזור לו, שלא יהיה מסכן.

יואל אבן:

כנראה שזה כן כלכלי, אבל כלכליות מינורית, כלכליות מינורית. ולעומת הרווח האדיר של דיור להשכרה, אני מזכיר עוד דבר, דיור להשכרה היום,

יוחנן וייצמן:

זה המכרז.

יואל אבן:

(לא ברור) שטחים חומים,

יוחנן וייצמן:

זה היה מכרז.

יואל אבן:

אין בעיה, אבל לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא איזה נדיבות.

יואל אבן:

לא, אבל הדיור להשכרה היום, מבצעים אותו בשטחים חומים. יש היום דיור להשכרה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מכרז של רמ"י שהוא זכה בו במגרש לדיור להשכרה,

יואל אבן:

אבל רגע,

אליעזר ראובברגר:

הוא הלך למכרז בעיניים פקוחות, בידיעה בדיוק, (לא ברור) ביזם ענק, מהגדולים במדינה, מחברות הבנייה הגדולות במדינה,

יואל אבן:

לא מדבר על זה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא ידע בדיוק מה הוא מקבל, מה יהיה הרווח שלו, מה הוא יכניס לכיס, מה הוא צריך להשקיע. בוא, עם כל הכבוד, מה קרה?

יואל אבן:

אני אומר לכם, זה לא קשור אליו. זה קשור אלינו לשכונה, מה השכונה צריכה. אם זה היה תלוי עליו הוא לא, סלחו לי, אני לא, הוא לא מעניין אותי. באמת, במה שאמרתי כרגע אני לא דיברתי עליו אפילו מילה אחת. דיברתי על הצורך של השכונה לדירות להשכרה ל-20 שנה הקרובות, שהתושבים צריכים את זה וזה הרבה יותר שווה ערך, הרבה יותר חשוב מאשר עוד 50 דירות. 50 דירות להשכרה זה ברכה,

אריאל גולן:

לא, אני בעד,

יואל אבן:

ל-20 שנה הקרובות.

אריאל גולן:

אני אומר, הדירות האלה יישארו הרי לאורך 200 שנה.

יואל אבן:

לא, אבל בוא,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יואל, הבנו,

יואל אבן:

20 שנה,

אליעזר ראוכברגר:

יואל, ענבר, רוצה עוד משהו?

יואל אבן:

כן, תגידי.

ענבר וייס:

אני רק אוסיף,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, חברים, ענבר.

ענבר וייס:

הרב וייצמן דיבר גם על מחירי השכירות.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ענבר וייס:

ברגע שאתה מייצר דירות יותר קטנות אתה מייצר אפשרות לאנשים שעוברים הליך של פינוי בינוי להשתמש בשכירות שהיזם נותן להם, ולשכור דירות יותר קטנות.

אליעזר ראוכברגר:

דיברנו על זה, דיברנו על זה בדיון שהיה קודם.

ענבר וייס:

נכון.

יואל אבן:

כי זה לא תוספת זכויות, זה רק הקטנת דירות.

אליעזר ראוכברגר:

דיברנו על זה, אני אמרתי את זה במה שהיה קודם, אמרתי את זה לאחד המתנגדים שהיא טענה, אז אמרתי לה, הפוך, את מחזקת רק את ה-,

ענבר וייס:

נכון, וגם אנשים,

יואל שבת:

למלי.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ענבר וייס :

נכון.

יואל שבת :

למלי.

אליעזר ראוכברגר :

אני אמרתי לה.

יואל שבת :

כן, כן.

ענבר וייס :

נכון. וגם צריך לזכור שהוא מבצע, זה נכון שהוא זכה במכרז והכל טוב ויפה, אבל בסוף התב"ע גם קבעה, הוא גם מבצע לנו ומממן על חשבונו גם תכניות לביצוע, גם תכניות להיתר, גם צוותי יועצים, לגני הילדים, למעונות היום, לשטח החוס. זאת אומרת, הוא מממן.

יוחנן וייצמן :

גם התב"ע חייבה אותו.

ענבר וייס :

מה?

יוחנן וייצמן :

אסור להגיד את המילים התב"ע חייבה כי זה,

ענבר וייס :

(לא ברור) בגלל שהוא רוצה,

יוחנן וייצמן :

לא חוקי.

אליעזר ראוכברגר :

אבל יש שלביות.

ענבר וייס:

בגלל שהוא רוצה לממש את הפרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש שלביות.

ענבר וייס:

הוא לוקח על עצמו את הדבר הזה לאור השלביות של זה. אז אני אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, הוא לא יכול לדלג על זה,

ענבר וייס:

בסדר, אז,

אליעזר ראוכברגר:

זה סוג של איך אומרים,

יוחנן וייצמן:

גם הוא לקח את זה בחשבון, כשהוא הגיש את הצעת המחיר שלו,

יואל אבן:

לא הוא, אנחנו צריכים את זה.

ענבר וייס:

אנחנו צריכים,

יואל אבן:

עזוב אותו.

יוחנן וייצמן:

אנחנו נקבל את זה בכל מקרה.

יואל אבן:

אנחנו צריכים, אנחנו צריכים יחידות דיור להשכרה. אני לא דיברתי מילה אחת עליו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא דיבר,

יוחנן וייצמן:

לא, דיברנו על הפרוגרמה, לא על ה-,

ענבר וייס:

מה שאני מתכוונת,

אליעזר ראוכברגר:

הוא דיבר על השלביות,

ענבר וייס:

המענה הפרוגרמתי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא דיבר על השלביות, בשלביות זה,

יוחנן וייצמן:

על השטחים החומים.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לקח פרויקט עם שלביות, עם תב"ע, עם סדר הדברים איך שיקרו שמה כולל השלביות שהוא ידע שיש לו אזיקים,

יוחנן וייצמן:

הכלכלנים שלו ידעו את זה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא ידע שיש לו אזיקים על הידיים.

ענבר וייס:

אני חושבת שזה שהוא מבצע ושכל הדבר הזה יקום בהינף אחד יש לזה משמעות מאוד מאוד גדולה למימוש תכניות התחדשות עירונית בסביבה הקרובה של הדבר הזה. 50 יחידות דיור זה לא איזשהו gain changer משמעותי, במיוחד שזה נכנס בשינוי תמהיל. אנחנו חושבים שזה שווה את,

יואל אבן:

שווה את המחיר.

ענבר וייס:

את המחיר.

יואל אבן:

אם זה לא היה דיור להשכרה לא הייתי מדבר. דרך אגב, ענבר אמרה,

ענבר וייס:

כי זו תועלת ציבורית.

יואל אבן:

לא מגדילים זכויות.

יוחנן וייצמן:

ברור.

יואל אבן:

לא, אולי לא כולם יודעים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, הוא אמר,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בשב"ס, הדברים ברורים.

אליעזר ראוכברגר:

לומברוזו אמר את זה בצורה ברורה.

ענבר וייס:

נכון.

יואל שבת:

לא, גם מאזן הדירות הרבה יותר,

ענבר וייס :

הרבה יותר נכון,

יואל שבת :

הרבה יותר נכון.

אליעזר ראובברגר :

אמי, רצית לומר משהו?

אמי :

כן, רק שני משפטים. אני אומר, בהיסטוריה, מי שזוכר, אולי זה כבר היסטוריה ישנה, שדובר בהתחלה על תכנית אב קטמון ח' ט', דובר על תכנית אב שעושה (לא ברור) יזם ביחד עם העירייה, אתם זוכרים בהתחלה כתכנית אב, המגרש הזה דובר בהתחלה בכלל כקרקע משלימה לקטמונים ח' ט',

יוחנן וייצמן :

נכון.

אמי :

עבור, למעשה קרקע משלימה כדי לממן או לעזור להתחדשות עירונית. אני חושב שבשנים שעברו מאז שזה קרה, והמגרש הזה כבר יצא עם דירות להשכרה ושווק וכולי, אני חושב שהמימושים, אני חושב, הפתיעו את כולם. הפינוי בינוי שדיברנו עליו הרבה מאד שנים קורה, בשכונה כבר בונים היום פינוי בינוי, אנחנו רואים את הבניינים, את הפרויקטים, רואים את ההשפעה של זה על השכונה, אתם מכירים את כל התכניות שאנחנו מקדמים היום. זאת אומרת הצורך בעניין הזה של הדירות להשכרה הוא רק יותר גדול היום ממה שהיה אז. ומבחינת הכמות, אני מסכים עם מה שאמר מהנדס העיר, שהכמות של יחידות הדיוור להשכרה, ככל שיש יותר אז אפשר להישאר באזור פשוט. מי שהיום צריך לעשות פינוי בינוי ולעבור לשכונה אחרת זה הרבה יותר מורכב, ולכן זה הגיוני שיהיה באזור הזה. המשמעות של העומס בסוף שמתבטא בתכנית כזאתי על הבינוי לא משתנה, הבינוי הוא בדיוק אותו בינוי, אלה ההדמיות, זה הבניין שיהיה, זה לא יוצר בניין אחר,

אליעזר ראובברגר :

כן, הקופסה לא משתנית.

אמי :

לכאורה יש שני נושאים שאחד,

אליעזר ראובברגר :

הקופסה לא משתנית.

אמי :

הקופסה לא משתנה. אני אומר, לכן יש שני, לכאורה שני נושאים שמשפיעים. אחד זה פרוגרמה, שדובר פה לצורך העניין, וגם הסבירה ענבר, והשני זה תנועה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יכול להיות שגם מספר נפשות.

אמי:

זה מתבטא בפרוגרמה ו (לא ברור), זה לא מתבטא ב (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, גם בעומסים, גם בעומסים על תשתיות.

אמי:

אז אמרתי, תשתיות זה תנועה, ופרוגרמה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אוקי.

אמי:

ואני אומר, הנושא התנועתי פה, מי שחושב שיגור פה וייסע ברכב פרטי ולא ברכבת הקלה כנראה שחי באשליות. בכל מקרה כל התנועה או רוב התנועה שצריכה להיות פה, בוודאי בפרויקט הזה שנמצא ברכבת הקלה, יהיה ברכבת קלה. לכן העומס הוא שולי מהבחינה הזאתי. ופרוגרמתי, כמו שהוסבר, זה לא כזה משמעותי, והחשיבות, אנחנו מדברים, ולא סתם סעיף 188 אגב מדבר על דירות להשכרה כסוג של מענה פרוגרמתי. גם דירות להשכרה זה מענה פרוגרמתי לצורך העניין.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמי:

לכן יש חשיבות לזה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עוד מישהו מהחברים רוצה לומר משהו?

גבריאל אבזבקיב:

אפשר להגיד מילה?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, גבריאל.

גבריא אל אבזבקייב:

פשוט אחד מהשיקולים שלך היה שמספר יחידות דיור מאריך את זמן הבנייה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

גבריא אל אבזבקייב:

אז אם קופסה לא משתנה, זה לא מאריך שום דבר.

אליעזר ראוכברגר:

זה כן מאריך, זה כן מאריך, אמר את זה גם היזם שזה מאריך, אבל הוא אומר, ההארכה היא יותר בפניי,

גבריא אל אבזבקייב:

זה לא, לא, זה עבודות פנימיות.

אליעזר ראוכברגר:

גם הוא מוסיף עוד 50 חניות,

יוחנן וייצמן:

חפירה.

אליעזר ראוכברגר:

זה חפירה.

גבריא אל אבזבקייב:

זה חפירה.

אליעזר ראוכברגר:

זה עוד אבק, זה עוד לכלוך, זה עוד רעש, זה עוד פקקים,

גבריא אל אבזבקייב:

אבל מבחינת,

אליעזר ראוכברגר:

זה עוד משאיות.

יואל שבת:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, למה, גם בבינוי, זה עוד משאיות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יחסית לא הרבה.

אליעזר ראוכברגר:

זה עוד בטון, זה עוד חומרי בנייה. למה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל יחסי זה לא הרבה.

יואל שבת:

אבל יחסי,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא (לא ברור),

גבריאל אבזבקייב:

(לא ברור) חניות.

יואל שבת:

יחסי זה לא הרבה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי, אבל היחסיות היא,

גבריאל אבזבקייב:

זה רק חניה.

אליעזר ראוכברגר:

היחסיות היא לשני הצדדים. היחסיות היא לשני הצדדים. גם לזה שעוד 50 יחידות דיור להשכרה, איך אומרים? זה נחמד, זה בסדר, אבל זה לא בשביל זה צריך ללכת על הראש של הדיירים ולקבל פה כל הזמן את סטירות הלחי מהם,

יואל אבן:

לא תמיד הם מבינים, הם לא תמיד מבינים.

אליעזר ראוכברגר:

ומצד שני זה לא מי יודע מה משפיע מבחינת העומסים, לכלוך, אבק, משך הבנייה. זה לשני הצדדים.

יואל אבן:

אבל הדיירים לא מבינים, עם כל הכבוד, בגלל זה אנחנו אנשי מקצוע, הם לא,

אליעזר ראוכברגר:

הם מבינים בללכלך אותנו.

יואל אבן:

הם לא מבינים את החשיבות של דיור להשכרה,

אליעזר ראוכברגר:

הם מבינים בללכלך אותנו.

יואל אבן:

הם שומעים את חביליו מדבר והולכים אחריו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יואל אבן:

הרבה מאד,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מצטרף אליהם.

יואל אבן:

אנשים יברכו, אנשים יברכו,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, יש, עוד מישהו רוצה לדבר או רוצה לומר? אין. צחי, אתה, צחי?

צחי ברים:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אתה, אחרי ששמעת את כל האנשים פה, אני לא משנה את דעתי. אתה משנה את דעתך? אתה?

יוחנן וייצמן:

לא, לא.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן. משה? אתה כמוני. צביקה? בטלפון. חיים?

חיים כהן:

אני איתך.

אליעזר ראוכברגר:

איתי.

יואל אבן:

אתה נגד?

שרית כהן:

כולם נגד.

צחי ברים:

כן, אמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אוקי. פה אחד אנחנו דוחים את הבקשה ומקבלים את ההתנגדות. תודה רבה,

יואל שבת:

רגע, רגע, לייזר, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יואל שבת:

בין ללכת מה שנקרא, בין 54 יחידות דיור, אפשר למצוא את דרך האמצע גם.

יוחנן וייצמן:

בשביל מה, מה נרוויח מזה?

יואל שבת:

לא צריך, רגע, אבל, רגע,

ענבר וייס:

לא נרוויח, היזם יוכל להתקדם.

יואל שבת:

בסופו של דבר אני לא חושב שזה הכל או כלום. אנחנו תמיד עושים את זה, גם ב (לא ברור) שיש לנו התנגדויות למרפסות, לדבר הקטן, ויש לנו פה, נכון, התנגדות מהותית, משמעותית ששמענו אותה עניינית לגבי תוספת יחידות הדיור. יכול להיות בקיבולת אחרת שכן תתאפשר. אני לא אומר, אולי לא 54 יחידות דיור,

צחי ברים:

אפשר להגיד, חיים,

יואל שבת:

אולי 30, 40 יחידות דיור, לא,

יוחנן וייצמן:

אני זוכר,

יואל שבת:

שווה לשקול את הנקודה הזאת, לעשות את האיזון הנכון, לא,

יואל אבן:

לחלוטין.

יואל שבת:

לא שחור או לבן.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שמה שיש להם היום זה מכבד אותם, מכבד את העיר, מכבד את היזם, רווחי ליזם, כלכלי ליזם, שיזרום עם זה. שיזרום עם זה. לא ניכנס לפה של אנשים כל הזמן.

יוחנן וייצמן:

זה לא (לא ברור),

יואל שבת:

אני לא חושב שזה שיקול, לייזר. הפה של אנשים,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, יכול להיות,

יואל שבת:

אתה, אתה,

אליעזר ראוכברגר:

כשיגידו את זה עליך אז אתה תגיד שזה כן שיקול. כל אחד,

יואל שבת:

בוא, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בחיים שלו.

יואל שבת:

אומרים לכולנו, אומרים על כולנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, נכון,

יואל שבת:

אומרים על כולנו.

אליעזר ראוכברגר:

אבל עדיין.

יואל שבת:

אנחנו צריכים, השיקולים שלנו צריכים להיות מקצועיים,

אליעזר ראוכברגר:

יאללה, חברים,

יואל שבת:

כמו שאנחנו עושים את זה כל הזמן.

אליעזר ראוכברגר:

תודה. אנחנו עוברים לסעיף 3 בסדר היום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, רגע, רגע,

שרית כהן:

אז רגע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ההחלטה היא,

שרית כהן:

בואו ננסח את ההחלטה.

אריאל גולן:

מקבלים את ההתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

מה? אנחנו מקבלים את ההתנגדויות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מקבלים את ההתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

לאור כל מה שנאמר פה. אמרנו דברים ברורים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא שואלת, שיגישו תכנית מתוקנת.

אליעזר ראוכברגר:

מי?

יואל שבת:

כן. כן.

יוחנן וייצמן:

תואמת תב"ע.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר להם מה לעשות?

שרית כהן:

הם צריכים להגיש,

יוחנן וייצמן:

תואמת תב"ע.

אליעזר ראוכברגר:

שיגישו, כן, תואמת תב"ע. בוודאי.

שרית כהן:

יש פה עוד כמה הקלות שאותם אתם,

יוחנן וייצמן:

ההקלות האחרות אולי,

אליעזר ראוכברגר:

ההקלות האחרות אף אחד לא הגיש עליהם התנגדות.

יואל שבת:

לא, אבל תתייחסו למגרסה, תתייחסו ל-,

שרית כהן:

בדיוק, אנחנו צריכים להתייחס לכל הטענות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, המגרסה (לא ברור) מה שיואל,

יואל שבת:

מה יצא בהחלטה. מה?

שרית כהן:

אתם רוצים שאנחנו נתייחס,

אליעזר ראוכברגר:

שמה? שהם צריכים לעבוד בהתאם לחוק.

חיים כהן:

לא, בהתאם להנחיות החדשות,

אליעזר ראוכברגר:

ולהנחיות מהנדס העיר. כן.

יואל שבת:

ושעות עבודה, לפי שעות עבודה,

אליעזר ראוכברגר:

הכל לפי שעות עבודה והכל לפי החוק.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לומר לחברים,

אליעזר ראוכברגר:

והכל לפי הדברים.

יוחנן וייצמן:

התמהיל כאן נבחן, אני רוצה לומר לחברים, התמליל, אני עובר כעת על התמליל של הדיון. התמהיל נבחן בשלב התב"ע נורא (לא ברור). .

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

יאללה.

יואל שבת:

(לא ברור) את הנושא של יחידות הדיור, ההתנגדות מתקבלת. הוועדה התרשמה ש-,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לעניין,

יואל שבת:

העומס על התשתיות הוא עומס חריג, נכון?

עו"ד אילנית מיכאלי:

ובאיזון האינטרסים זה לא,

יואל שבת:

באיזון האינטרסים רואה הוועדה שנכון שלא לאשר את תוספת יחידות הדיור המבוקשים בבקשה זו. מה עוד היה לנו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

תוספת יחידות הדיור מעבר לתב"ע.

יואל שבת:

מעבר לתב"ע, כן.

שרית כהן:

כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כהקלה. בקיצור, דוחה את הבקשה להקלה.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לציין, אני רוצה לציין, היינו מקבלים את זה גם בלי, אני חושב שגם בלי ההתנגדויות היינו מקבלים כזו החלטה.

שרית כהן:

אבל זה בגלל, זה בגלל,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא בגלל חביליו.

שרית כהן:

לא?

יוחנן וייצמן:

בוא נירגע, זה לא בגלל חביליו,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק.

יוחנן וייצמן:

קראנו התנגדויות, אני אומר שגם בלי ההתנגדויות הייתי,

חיים כהן:

מה שהיה להגיד אמרנו, מה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

כן.

אריאל גולן:

יש אנשים כבר שעתיים בחוץ.

(דיון שהתקיים בתחילת התיק הבא)

יוחנן וייצמן:

שוב, תכניסי להחלטה, שניה, אני רוצה את זה שוב. שניה אחת, מני.

שרית כהן:

מה?

יוחנן וייצמן:

התמהיל נבחן בשלב התב"ע די ברור, לא, מאז לא קרה (לא ברור),

שרית כהן:

אילנית, אילנית,

יוחנן וייצמן:

שהמשפחות בירושלים נהיו קטנות יותר,

שרית כהן:

אילנית, תקשיבי לוייצמן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שניה. כן?

שרית כהן:

מה? התמהיל?

יוחנן וייצמן:

אני אומר, התמהיל נבדק בשלב התב"ע, יואל ברייטמן דיבר על זה אז בהפקדה, היה דיון די קשוח
בוועדה המחוזית, והנושא הזה נבחן. גודל המשפחה בירושלים לא נהיה קטן יותר מאותו יום. הצורך
בדירות נשאר זהה. מה, לא מבין, מה נשתנה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין הצדקה. בקיצור, אין הצדקה לאשר חריגה.

יוחנן וייצמן:

הדברים נבדקו, לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לאשר הקלה. טוב.

סיום הדיון